

ADOPSJON ²

 Jeg ... bare litt sen. Jeg hadde noen som var voldelige, veldig voldelige, og jeg måtte bare gå på det tidspunktet, fordi de var veldig, veldig ille. Og kjørte helt fra Michigan, lensmannen hadde ringt og så videre, for de var veldig, veldig ille. Nå, men det kommer til å bli bra; alt—alt er under kontroll, så det er fint. Når Herren kommer inn, er alt under kontroll, ikke sant? Åh, Han—Han er så god; å tenke på Hans godhet og Hans barmhjertighet, hva Han betyr for oss, og hvor dyrebar Hans pris er.

Vel, vi prøvde å begynne, og sa at vi ville ta de tre første kapitlene av Efeserbrevet. Og jeg tror vi tok de tre første ordene, eller de tre første *noe* der. Vi kom ikke særlig langt, men i kveld kan vi kanskje forsøke oss litt lenger. Nå, jeg vil si at jeg er langt fra å være noen Bibelstudent, og langt fra å være noen teolog, men jeg—jeg elsker Herren, og jeg elsker å tjene Ham og ... [En broder snakker med broder Branham—Ed.]

Noen fortalte nettopp om en nødssituasjon, rett før vi går videre nå, en liten jente på sykehuset i Louisville, og alle de beste spesialistene har gitt henne opp, hun er døende nå og ber om forbønn for dette barnet. Som kristne er det vår plikt å bøye hodet nå, i bønn.

Vår nådige Herre, det er ikke bare vår plikt, men det er vårt privilegium, og det er vårt—vårt ønske at vi bøyer hodet i kveld som en menighet, som en gruppe med utkalte, troende mennesker her i kveld, for å undervise Ditt Ord, plassere oss posisjonelt i Kroppen, der vi hører hjemme, og hvor vi kan virke godt sammen som medlemmer av Kristi Kropp.

² Og nå ble vi bedt om å gå umiddelbart til Gud. Og hver av oss fedre tenker at hva om det var vår lille jente, hvordan våre hjerter ville fortæres av smerte inni oss, og vi ville tilkalt menighetene om å be umiddelbart. Og et farshjerte fortæres i smerte. Herre, må Den store Hellige Ånds Person komme til den farens hjerte akkurat nå. Ta bort enhver skygge av tvil og hver smerte, og la Ham kjenne at Du er Gud og det er ingen sykdom som kan holde stand i Ditt Nærvær når Ditt Guddommelige oppdrag er blitt utført av Din menighet og Ditt folk.

³ Og gjennom hele uken har vi bedt, siden sist søndag har jeg tenkt på disse måtene eller disse bøønneressursene. Vi har ikke mye til våpen i verdens øyne, men denne lille slyngen er dødelig, når den holdes i troens fingre. Å Herre, må våre bøønner treffe målet, at døden der ute, som henger over det barnet, og må den bli knust; mørket, dysterheten, bort fra sengen til det spedbarnet, den babyen eller barnet, den lille jenta. Og må det store Lyset fra

Guds Nærvær skinne over det. Må det komme fra det sykehuset, som et friskt barn.

⁴ Gud, vi vet at våre kjære venter rett over elven, og det er fantastisk. Men vi elsker våre små. Og vi ber, Herre, at for Din ære, at Du vil spare livet til det barnet. Vi, som Din menighet, irttesetter døden, og sier: “Stå stille der. Du kan ikke ta det barnet, fordi vi krever dets liv for Guds Rikes skyld.” Gi at disse tingene, Herre, går rett til målet slik vi retter dem, i Jesu Kristi Navn, vår Frelser. Amen.

⁵ Tror vi? Jeg vet ikke hva jeg kunne gjøre hvis jeg ikke var en kristen. Jeg ville bare ikke ønsket å bli lenger. Det er ingenting å leve for, bare for å få andre frelst, er det beste jeg vet.

⁶ Nå, i kveld vil vi bare begynne med en liten bakgrunn fra vår forrige leksjon. Og jeg skal prøve å lese, fordi, hele kapitlet, hvis jeg kan i kveld. Så søndag morgen må jeg kanskje sette inn både søndag morgen og kveld, hvis det er i orden, for å prøve å komme inn på dette som jeg ønsker at menigheten skal se. Åh, det er fantastisk å finne din posisjon! Og ingen kan gjøre noe med mindre du vet nøyaktig hva du holder på med.

⁷ Hva om du skulle bli . . . ha en operasjon, og det var en ung lege som nettopp hadde kommet fra skolen, at han skulle . . . aldri hadde operert før. Men han var ung og kjekk, og håret hans var finkjemmet, og han var kledd veldig fint, stilig, og alt mulig. Og han sa: “Jeg har slipt knivene, og jeg har sterilisert alle instrumentene og slikt.” Men du ville følt det litt rart. Jeg vil heller ha en gammel lege som hadde gjennomgått den operasjonen mange ganger før, før jeg vil bli skåret i. Jeg—jeg vil kjenne noen, som ikke kommer rett fra skolen, jeg vil ha noen med litt erfaring.

⁸ Og Den mest erfarne som jeg vet om, å påkalle i kveld, er Den Hellige Ånd. Han er Guds store Lege og store Lærer.

⁹ Og som en bakgrunn for Budskapet mitt i kveld, fremdeles fra søndagens preken, for det er, de forkastet Samuel med Herrens Ord, og tok imot Saul, sønn av Kisj, og forkastet Samuel, som representerte Den Hellige Ånd, fordi han bare talte slik Ånden ledet ham til å tale. Og da han gjorde dem oppmerksom på det, sa han: “Husk, jeg har aldri sagt noe til dere i Herrens Navn uten at Herren lot det skje. Jeg har heller ikke oppført meg dårlig foran dere. Og ingen kan anklage meg for synd.”

Som Jesus sa: “Hvem kan fordømme Meg for synd?” Skjønner?

¹⁰ Og han sa videre at: “Jeg har ikke kommet til dere og tigget dere om penger og så videre. Jeg har ikke tatt noe fra dere. Men alt jeg har sagt, har vært til gagn for dere, som jeg har gitt dere fra Herrens munn.”

¹¹ Og hele folket bekreftet: “Det er sant. Alt det er sant, men likevel vil vi ha en konge. Vi ønsker å være som resten av verden.”

¹² Nå, i kveld, deler Skriften . . . Efeserbrevet er Det nye testamentes Josvas Bok. Det deler opp og setter i orden “de som seirer”. Nå er det bare en bakgrunn noen få minutter, for å komme til et sted før vi begynner å lese, og begynner med det tredje verset. Nå, vi så sist søndag kveld at . . . Gud hadde i Det gamle testamentet gitt Israel et løfte om et hvilens land, fordi de var blitt pilegrimer og vandringsmenn. Og de var i et land som ikke var deres, og Gud hadde lovet gjennom Abraham at han ville oppholde seg . . . hans ætt ville oppholde seg blant et fremmed folk i fire hundre år og bli mishandlet, men med sterk hånd ville Han føre dem ut til et godt land som fløt med melk og honning.

¹³ Og nå, da tiden for løftet nærmet seg, reiste Gud opp noen til å føre dem til det landet. Hvor mange i klassen i kveld hvem det var . . . vet hvem det var? Moses. Legg merke til et veldig, veldig riktig bilde på vår Ene som ble gitt for å føre oss til det lovede Land, Kristus. Nå har vi et løfte, for løftet vårt er åndelig Hvile, der deres var fysisk hvile. Og så kom de til et land slik at de kunne si: “Dette er vårt land, vi er ikke lenger vandringsmenn, vi har slått oss ned, dette er vårt land, og her har vi hvile. Vi skal plante vår mais, våre vingårder, og vi skal spise fra vingårdene våre. Og så når vi går bort, overlater vi det til barna våre.”

¹⁴ Åh, hvordan vi kunne gå inn i landet, med arvelovene, som Naomi og Ruth, Boas, bringe alt det tilbake, hvordan en bror i Israel, hvordan han må . . . alt han hadde mistet måtte innløses av en slektning. Åh, så vakkert! Det ville ta uker og uker og uker på det. Vi ville aldri forlate dette kapitlet, om vi begynte på det. Vi kunne knytte hele Bibelen rett inn her, rett inn i dette ene kapitlet.

¹⁵ Og, åh, jeg bare elsker å studere Det. Vi pleide å studere Det, og studere Det i ett og et halvt år, og ikke forlate den Boken. Bare holdt oss rett til Den.

¹⁶ Nå, men det var en så stor ting at arven, hvordan det var en arv i landet, som ingen andre enn en nær slektning kunne løse inn den arven. Nå, la meg bare skyte inn et lite tegn her, som jeg berørte her om kvelden, til dere mødre. Hvor mange her har bedt for dine kjære, som er fortapt? Ja vel. Der har du det igjen, ser du: “Din arv.” Skjønner?

¹⁷ Paulus sa til romeren, han sa: “Tro på Herren Jesus Kristus, og du og ditt hus skal bli frelst.” Hvis du har tro nok til at du selv kan bli frelst, ha tro nok, uansett hvor egensindig den gutten er, eller den jenta er, vil de uansett bli frelst. Gud, på en eller annen måte! Hvis Han må legge dem på ryggen, ligge der på et sykehus for døden, vil de bli frelst. Gud lovet det. Arven! Åh! “Og de skal være der”, sa Jesaja, “og alle deres etterkommere sammen med

dem. De skal ikke skade eller ødelegge på hele Mitt hellige fjell, sier Herren.”

¹⁸ Åh, jeg har et lite punkt jeg håper jeg kan komme til i kveld, for dere. Bare brenner i hjertet mitt, fra det, kommer tilbake til det.

¹⁹ Men nå går vi videre. Så la dere merke til Moses, den store mirakelmannen som førte Israel ned gjennom landet, og førte dem opp til det lovede land, men plasserte dem ikke i deres arv? Han ga dem ikke deres arv; han førte dem opp til landet, men Josva delte landet ut til folket. Er det riktig? Og Kristus førte Menigheten fram til stedet der deres eiendom var tilveiebrakt for dem, ble gitt dem, bare Jordan å krysse, men Den Hellige Ånd er Den som setter Menigheten i orden. Dagens Josva setter Menigheten i sin orden, og gir hver enkelt gaver, stillinger, posisjon. Og Han er Guds Røst som taler gjennom det indre mennesket som Kristus har frelst, Den Hellige Ånd. Nå, henger dere med så langt? Nå skal vi går over til Efeserbrevet. Nå, på samme måte, plasserer Han Menigheten posisjonelt der de hører hjemme. Nå, Josva plasserte dem i det naturlige landet. Nå plasserer Den Hellige Ånd Menigheten posisjonelt i landet, som de, på den plassen der de hører hjemme, arven deres.

²⁰ Nå, det første han begynner med her, han retter brevet sitt: “Paulus, . . .” Noe som vi kommer til å finne ut om en stund, at hele dette mysteriet ble åpenbart for ham, ikke på et seminar, ikke av noen teolog, men det var en Guddommelig åpenbaring fra Den Hellige Ånd som Gud ga Paulus. Han visste at Guds mysterium, sa han, som hadde vært skjult siden verdens grunnleggelse, hadde blitt åpenbart for ham av Den Hellige Ånd. Og Den Hellige Ånd blant folket satte hver enkelt i orden og satte Menigheten i posisjon.

²¹ Nå, det første Paulus begynner med å fortelle folket, er å få alt . . . Husk at dette er for Menigheten, ikke for utenforstående. Det er et mysterium i gåter for ham, som han aldri vil kunne forstå, går over hodet på ham, han vet ikke noen verdens ting om dette. Men for Menigheten er det honning i klippen, det er usigelig glede, det er den salige vissheten, det er ankeret for sjelen, det er vårt håp og støtte, det er Tidenes Klippe, åh, det er alt som er godt. For himler og jord skal forgå, men Guds Ord skal aldri forgå.

²² Men mannen utenfor Kanaan vet ingenting om det, han vandrer fortsatt. Jeg sier ikke at han ikke er en god mann, jeg sier ikke det. Jeg sier ikke at mannen selv i Egypt, ikke er en god mann, men han . . . inntil han har kommet over til denne eiendommen.

²³ Og eiendommen, som, løftet som ble gitt til Menigheten, er ikke et naturlig land, men et åndelig land, for vi er et kongelig presteskap, en hellig nasjon. Så i dette kongelige presteskapet,

hellige nasjonen, underlige folket, kalt ut, utkåret, utvalgt, satt til side, da er hele verden død på utsiden. Og vi blir ledet av Ånden. Guds sønner og døtre ledes av Guds Ånd; ikke av mennesker, men av Ånden.

²⁴ Alt sammen er knyttet sammen i kjærlighet. Mange ganger har det blitt forsøkt å undervise om dette, og uten tvil har store teologer berørt det mye dypere enn jeg kunne. Men det jeg vil prøve å få deg til å forstå er dette: at en mann som er i Kristus, med Den Hellige Ånd, kan bære over med en mann når han tar feil; langmodig, vennlig, tålmodig; han er vennlig, ydmyk, trofast, fylt av Ånden; aldri negativ; alltid positiv; han er en annerledes person.

²⁵ Ikke bare en mann som: "Vi hadde det en gang. Hvis vi ropte, hadde vi det, oss metodister. Åh, da vi ropte, var vi i landet." Det er bra, det er helt i orden, det tror jeg også.

²⁶ Så kom pinsevevnene og talte i tunger, de: "Hadde det; alle som talte i tunger hadde det." Jeg tror på det også. Men likevel fant vi ut at mange ikke hadde Den ennå, ser dere. Skjønner? Nå er de . . .

²⁷ Vi kommer nå til dette store, skjulte mysteriet som har vært skjult siden verdens grunnleggelse og som nå blir åpenbart i de siste dager for Guds sønner. Tror du at det er sant, at Guds sønner blir manifestert? Før vi går noe sted, la oss gå til Romerne det åttende kapitlet bare et øyeblikk, la meg lese noe for dere. Se om dette samsvarer med det jeg snakker om her. Nå skal vi finne Romerne 8, det 19. verset av—av det åttende kapitlet av Romerne:

For . . . skapelsen lengter i ivrig forventning etter manifestasjonene av Guds sønner.

²⁸ Med ivrig forventning, lengter hele skapelsen på manifestasjonen. Ser dere, manifestasjonen! Hva er manifestasjonen? Å gjøre kjent!

²⁹ Hele verden. Muhammedanerne der borte, de venter på det. Overalt, alle steder, venter de på det. "Hvor er disse menneskene?" Vi har hatt . . . Vi har hatt en mektig fremfarende vind, vi har hatt torden og lyn, vi har hatt olje og blod, vi har hatt alle slags ting, men vi klarte ikke å høre den stille, lille Røsten som fikk oppmerksomheten til profeten, som trakk kappen rundt seg og gikk ut, sa: "Her er jeg, Herre." Skjønner?

³⁰ Nå stønner hele skapelsen og venter på manifestasjonene av Guds sønner. Nå, Paulus skal først plassere Menigheten nøyaktig der Den hører hjemme. Bare for å få bakgrunnen, la oss lese igjen:

Paulus, Jesu Kristi apostel ved Guds vilje, til de hellige (det er de "helliggjorte") som er i Efesos, og . . . de troende i Kristus Jesus.

31 Nå, så klassen ikke glemmer det, hvordan kommer vi inn i Kristus? Blir vi medlem av kirken for å komme inn i Kristus? Gir vi en bekjennelse for å komme inn i Kristus? Blir vi nedsenket i vann for å komme inn i Kristus? Hvordan kommer vi inn i Kristus? Første Korinterbrev, 12. kapittel: “For ved én Ånd”, én, stor Å-n-d, som er Den Hellige Ånd, “er vi alle døpt inn i det lovede Land.”

32 I dette lovede Landet tilhører alt oss, i det lovede Land. Ser du det, broder Collins? Ser du, alt i det lovede Land! Da Israel gikk over Jordan, inn i det lovede land, beseiret de alt!

33 Husk nå, i dette lovede Landet, betyr det ikke at du er immun mot sykdom, det betyr ikke at du er immun mot problemer. Men det innebærer dette (Åh! La dette synke dypt.), det betyr dette, at det er ditt! Bare reis deg og ta det! Skjønner? Da . . .

34 Og husk, den eneste måten Israel noen gang mistet en mann på, var da synden kom inn i leiren. Det er den eneste måten vi noen gang kan miste en—en seier, er når synd kommer inn i leiren, noe galt et sted. Da Akan stjal den barren og det babylonske plagget, var synden i leiren, og kampen gikk galt.

35 Gi meg denne—denne menigheten i kveld, denne gruppen mennesker, fullkommen, fullkommen i Guds løfte, med Den Hellige Ånd, vandrende i Ånden, jeg utfordrer enhver sykdom eller lidelse eller hva som helst, hver Joe Lewis som finnes i landet, med all sin ugudelighet, og alle de vantro som finnes, til å bringe en hvilken som helst sykdom eller lidelse inn i denne døren, og de vil gå fullkomment friske herfra. Ja, sir. Gud ga løftet, bare vantroens synd kan forhindre det. Nå skal vi gå inn på hva denne lille synden er, etter en stund. Nå:

. . . som er *i Kristus Jesus.*

Nåde være med dere, og fred fra Gud, vår Far, og . . . Herren Jesus Kristus!

Lovet være vår Herre Jesu Kristi Gud og Far! Han har velsignet oss med all åndelig velsignelse på himmelske steder i Kristus, i—i Kristus.

36 Når vi er i Kristus, har vi åndelig velsignelse. Utenfor Kristus har vi fornemmelser. I Kristus har vi virkelig velsignelse. Ikke tilgjort tro, ikke etterligninger, ikke noe påtatt. Men så lenge du prøver å si at du er i det lovede Land, og ikke er det, vil dine synder gjennomskue deg. Og før du vet ordet av det, vil du oppdage at du er en bløffmaker og—og helt, som vi kaller det i verden, på tynn is. Du vil finne ut at du ikke har det du snakker om. Men når du er i Kristus Jesus, har Han lovet deg Himmelsk fred, Himmelsk velsignelser, Himmelsk Ånd, alt er ditt. Du er i det lovede Land og i full besittelse av alt. Amen. Så vakkert! Åh, la oss studere:

Slik Han har utvalgt oss . . .

37 Nå, det er her menigheten trår så feil.

Slik Han har utvalgt oss i Ham . . . (I Hvem?) Kristus.

38 Vi finner ut nå, tilbake i—i 1. Mosebok og i Åpenbaringen, Åpenbaringen 17,8, at Han utvalgte oss i Kristus før verdens grunnleggelse. Nå, ordet . . . La meg lese det neste:

. . . verdens grunnvoll ble lagt, for at vi skulle være hellige og ulastelige framfor Ham . . .

Har Han forutbestemt oss . . .

39 Nå vil jeg stanse ved det ordet “forutbestemt”. Nå, *forutbestemt* betyr ikke: “Jeg vil velge broder Neville, og Jeg—Jeg—Jeg—Jeg—Jeg vil ikke velge broder Beeler.” Det er ikke det. Det er Guds forutvitenhet som visste hvem som ville leve rett og hvem som ikke var rett. Så ved forutvitenhet visste Gud hva Han ville gjøre, Han forutbestemte ved Sin forutvitenhet å la alle ting virke sammen til det gode for dem som elsker Gud, slik at Han kan, i den kommende tid, kalle alle ting sammen i Én, som er Kristus Jesus.

40 La meg gi dere en liten illustrasjon her. Den er bra. Vi går tilbake, jeg tror jeg snakket litt om det her om kvelden, eller berørte det, i 1. Mosebok, det første kapitlet, 1,26, da Gud kalte Sitt Navn: “Herren Gud”, det er i ordet El, Elah, Elohim, som betyr “Den som eksisterer alene”. Det var ikke noe annet som eksisterte enn Ham. Det var ingen luft, det var ikke noe lys, det var ingen stjerner, det var ingen verden, det fantes ingenting annet. Det var Gud, og Gud alene, El, Elah, Elohim. Nå, Han gjorde det.

41 På innsiden av det var attributter, som betydde at Han var en . . . På innsiden av denne store El, Elah, Elohim var en attributt eller en . . . Dere vet hva et *attributt* er, eller la meg si det slik, var en “natur”. Det er for at de små kan få tak i det, og jeg er en av de små som må få det på den måten. Inne i Ham var naturen til å være en Far, men Han eksisterte alene, det er ingenting for Ham å være en Far til. Og nå, inne i det var noe annet, at Han var Gud; og en gud er noe som tilbes; men Han eksisterte alene, El, Elah, Elohim, så det var ingenting som kunne tilbe Ham. På innsiden var Han en Frelser, og det var ingenting fortaapt å frelse. Skjønner? På innsiden var Han en Helbreder, ser dere, men det var ingenting sykt som kunne helbredes, var ingenting som kunne bli sykt. Forstår dere situasjonen nå? Så Hans attributter, Hans natur frembrakte det som er i dag.

42 Noen mennesker sier: “Vel, hvorfor stanset ikke bare Gud det i begynnelsen?” “Han er et grusomt udyr”, sa Joe Lewis, han som fordømte Joe, eller Jack Coe, ser dere. Sa: “Han er bare et grusomt udyr. Det finnes ikke noe slikt som Gud. Hvis det var noe slikt, ville Han være en . . .” Åh, jeg . . . bare kalte Ham alle

slags skjellsord, ser dere. Men det er bare fordi han kan ha mye kunnskap *her* oppe, men han har ingenting *her* nede.

⁴³ Nå, det, det er der det er. Skjønner? Dette Ordet forteller det her, og Han har skjult det. Og disse mysteriene har vært skjult nå, husk, Bibelen sa: “Siden verdens grunnleggelse og venter på manifestasjonene av Guds sønner”, å vise dem til menigheten. Åh, du store! Skjønner dere det?

⁴⁴ Nå stanser jeg på historien mitt litt, eller jeg bringer . . . Jeg vil gå til min neste tanke for å få fram dette. Husk nå, gjennom hele Moses’ tidsalder, tilbake gjennom profetenes tidsalder, ned gjennom alle tidsaldrene, har de ventet til denne siste tid for at disse tingene skal komme fram, i henhold til Skriften. Det er riktig, for at det skal bli åpenbart for Guds sønner. Hvorfor? Fra de tapte . . . inntil det blir som pyramiden, som jeg har sagt, bygger nærmere, nærmere, nærmere.

⁴⁵ Som jeg så ofte har bemerket og sagt, Gud lagde tre Bibler. Den første, Han satte Den på himmelen, dyrekretsen. Har du noen gang sett dyrekretsen? Hva er den første figuren i dyrekretsen? Jomfruen. Hva er den siste figuren i dyrekretsen? Løven Leo. Han kom første gang til jomfruen, Han kommer andre gang som Løven av Judas stamme. Skjønner?

⁴⁶ Han lagde den neste i pyramiden, tilbake på Enoks tid, da de lagde pyramiden. Og de tidfester dem. Jeg forstår det ikke. Men til krigene, hvor de bøyer seg og går på kne så lenge, og kan måle tidsrommet mellom krigene. Vet dere hvor de tar målinger nå? Rett over kongens kammer. Og etter som denne pyramiden reiste seg . . . Vi kunne ikke bygge den, med alt vi har i dag. Vi kunne ikke bygge den.

⁴⁷ Den er bygd rett opp slik som *dette*, til et punkt. Og steinen på . . . Toppsteinen ble aldri funnet. De satte aldri en topp på toppen av pyramiden. Jeg vet ikke om dere vet det eller ikke, den store pyramiden i Egypt, det var aldri en toppstein på den. Hvorfor? Toppsteinen ble forkastet, Kristus, Hovedsteinen, ser dere, ble forkastet.

⁴⁸ Men etter som vi vokser fra den lutherske tidsalderen, baptisttidsalderen, metodisttidsalderen, pinsetidsalderen, er vi kommet helt opp til Toppsteinen nå, ser dere, venter og lengter etter at den Toppsteinen skal sette seg, bygningen blir komplett. Har dere ikke lest i Skriften: “Steinen ble forkastet”? Selvfølgelig skjønner vi at det var snakk om Salomos tempel. “Men den forkastede Steinen har blitt Hovedhjørnesteinen.” Og jeg sier dette bare for å gi dere et—et—et—et bilde.

⁴⁹ Nå, og i Bibelen, vi lever i den siste tid, toppen av pyramiden, krepser i kreftens tidsalder i dyrekretsen, i tiden for løven Leos komme, i toppsteinen, og i tiden for manifestasjonene av Guds sønner, i Bibelen, ser dere. Ser dere hvor vi er? Vi er rett ved endetiden.

50 Hvor mange har lest avisen denne uken, hva Khrusjtsjov og dem sa? Åh, de er klare; det samme er vi. Amen. Klare! Det er helt i orden, ser dere. Åh, for et—for et—for et privilegium, for en tid! Hvis de kristne bare kunne bli klar over tiden vi lever i! Du verden!

51 Hva tror du? Forfatteren av dette Brevet, som så det, og så hvor det ville bli manifestert i de siste dager, venter og stunder etter at disse Guds sønner skal reise seg i de siste dager, med Den Hellige Ånds kraft ved slutten av tidsalderen, for å åpenbare de skjulte tingene fra verdens grunnleggelse, å bringe det fram.

52 La oss nå gå tilbake til “verdens grunnleggelse” igjen, for å få en åpenbaring, for å se om vi har rett eller ikke. Jeg håper jeg ikke gjør meg selv vanhellig ved å kalle Gud: “Pappa”, men jeg ønsker å si det slik, for at dere skal forstå det. Pappa! Pappa ønsket Seg noen barn, så hva gjorde Han? Han sa: “La det bli Engler.” Og De samlet Seg rundt Ham. Åh, det er fint. De tilbad Ham, da ble Han Gud, egenskapene. Husk, Han var El (E-1), Elah, Elohim, alene-eksisterende, ingenting annet enn Ham. Det første som kom fram, var Engler. Så, Engler kunne ikke gjøre annet enn å tilbe. De kunne ikke gå fortapt. Så, De kunne ikke bli syke, De var udødelige vesener. Så, Han kunne ikke vise Sin helbredende kraft, Han kunne ikke vise Sin frelse. Så da, før, nå la . . .

53 Så etter det sa Han: “Vi vil skape noe håndgripelig.” Derfor skapte Han en jord. Og da Han skapte jorden, skapte Han alle jordens skapninger, og så skapte Han mennesket. Alt som kom opp fra jorden, som begynte med et—et rumpetroll eller en manet, bare et kjøttlegeme som fløt på vannet, som begynte derfra, til . . . fra det til en frosk, som er den laveste livsformen vi kan finne, hevder de, er en frosk. Den høyeste livsformen er mennesket. Fra frosken begynte det til øglen, videre fra øglen og videre og videre, og hver gang begynte Den Hellige Ånd å “whoosh”, blåse, liv kom på nytt; “whoosh”, høyere liv. Og før du visste ordet av det, kom det noe fram i Guds bilde, det var et menneske. Det har aldri vært noe, aldri før, og det vil aldri bli skapt noe igjen, noe som er høyere enn et menneske, fordi et menneske er i Guds bilde. Skjønner?

54 Så mennesket, da Han skapte Sitt første menneske, nå, da Han skapte Sine Englevesener, Han skapte mennesket: “Skapte Han dem til mann og kvinne”, alt i samme enhet. Han var både mann og kvinne, feminin og maskulin. Da Han skapte Adam og satte ham i kjød, husk, i 1. Mosebok, skapte Han mann og kvinne, og i 1. Mosebok 2, var det ennå ingen mennesker som kunne dyrke jorden, kjødelige mennesker. Ingen mennesker som kunne ta tak i noe og dyrke jorden, men likevel var det et menneske i Hans bilde. “Og Gud er en . . .” [Menigheten sier: “Ånd.”—Red.]. Det er riktig. Skjønner? Han skapte det første mennesket, “mann

og kvinne skapte Ham dem.” Nå, da Han skapte det første mennesket . . .

⁵⁵ Husk nå, Han hadde alt sammen i Sitt sinn. Og søndag kveld gikk jeg gjennom det. Et—et ord er en uttrykt tanke. Gud tenkte på hvordan Han kunne være Gud, hvordan Han kunne bli tilbedt, hvordan Han kunne være en Helbreder, hvordan Han kunne være en Frelser; og så snart Han talte Ordet, var det fullført for evig. Åh, hvis disse Guds sønner nå bare kan holde fast ved det Ordet på den måten! Når Gud taler et Ord, er det fullført! Absolutt! Han kan ha ventet . . . Kronologien sier at, eller en arkeolog og alt, de hevder at verden kanskje var millioner og millioner og millioner. Jeg vet ikke, den kan ha vært trillioner og trillioner av år. Jeg vet ikke hvor lenge det var. Gud eksisterer ikke i tid. Han har ikke ett minutt mindre tid enn Han hadde da Han talte det. Han er fremdeles Gud. Det er ingen tid hos Ham.

⁵⁶ Jeg hadde aldri forstått det slik før her om kvelden, her om morgenen, rettere sagt. Evig, ingen i går, ingen i morgen, alt sammen er nå. Har du noen gang lagt merke til ordet “JEG ER”? Ikke “Jeg var”, eller “Jeg vil bli”, det er Evig, “JEG ER”, ser dere, “JEG ER”, bestandig.

⁵⁷ Nå, men Han ønsket å plassere ting i tid. Han måtte skape noen til å tilbe, så Hans egenskaper produserte dette. Så skapte Han mannen. Så, i denne mannen, han så ensom ut. Så nå, for å vise nå Sin store forstand, hva Han hadde i bildet av Kristus og Menigheten, tok Han ikke et annet stykke leire og dannet en kvinne, men Han tok et ribbein fra Adams side; og tok det feminine fra Adams ånd, og plasserte det i dette ribbeinet. Når du ser en mann som oppfører seg feminint, er det noe galt. Og når du ser en kvinne som ønsker å oppføre seg som en mann, er det noe galt. Ser dere, det er noe galt. De er to helt forskjellige ånder. Men sammen danner de én enhet, “disse to er ett.” Så Han skapte kvinne og mann, og de skulle aldri bli gamle, aldri dø, aldri bli grå, aldri. De spiste, de drakk, de sov, akkurat som vi gjør, men de visste ikke hva synd var.

⁵⁸ Nå vil jeg la dette ligge her til en annen leksjon en gang, om slangens sæd. Dette som de ba meg om å trekke tilbake. Men la meg se noen komme og vise meg noe annet. Det er det jeg vil vite, ser dere.

⁵⁹ Nå, men så etter alt dette, hva skjedde da synden kom inn?

⁶⁰ Langt der oppe, en million, hundre millioner miles, er det et så stort rom, og det er fullkommen agape-kjærlighet. Hver gang du tar et skritt *denne* veien, blir det en tomme mindre. Og du vet hvor lite det ville være innen det kom til jorden. Det er en skygge av skyggen av skyggene. Det er det du har, det er det jeg har, en skygge av skyggen av skygger av agape-kjærlighet.

⁶¹ Det er noe i deg, det er noe i hver kvinne her over tjue, Det er noe i hver mann her over tjue, som lengter etter å bli værende. Du

har bare fem år, det vil si fra femten til tjue. Etter tjue begynner du å dø. Men fra femten, er du fremdeles bare en tenårings. Og så modnes du videre til du er tjue. Og etter tjue, åh, sier du: "Jeg er fremdeles en like sunn mann." Du sier det bare, men det er du ikke. Du dør og du tæres bort, uansett hva du gjør. Gud skapte deg opp til den alderen, men så kommer du til å dø. Hva skjer nå? Nå begynner du å svinne bort, men der inne er det noe i deg som sier: "Jeg vil være atten igjen."

⁶² Nå vil jeg spørre dere om noe. Hva om du ble født for fem hundre år siden, og du forble atten år gammel fram til i dag? Du ville ha vært en antikvititet, med dine fem hundre år gamle ideer! Før pilegrimsfedrene noen gang kom hit, og du var en ung dame som tenkte på den måten. Ja, du ville vært bedre stilt om du fortsatte videre og ble gammel og levde fem hundre år. Ser dere, det er noe galt.

⁶³ Du sier: "Vel, akkurat nå føler jeg meg ganske bra, broder Branham. Åh, jeg—jeg er—jeg er atten, jeg er seksten, jeg føler meg bra." Kjære, la meg fortelle deg noe. Hvordan vet du at moren din lever i dette øyeblikket, hvis hun ikke er i denne kirken? Hvordan vet du at kjæresten din ikke ble drept for bare noen få minutter siden, eller jenta di? Hvordan vet du at du ikke vil være et lik i huset ditt i morgen? Hvordan vet du at du vil gå ut av kirken i kveld, i live? Det er så usikkert. Det er ikke noe som er sikkert. Hvis du er femten, tolv, nitten, syttifem eller nitti, er det . . . alt er usikkert. Du vet ikke hvor du står. Men likevel lengter du etter å gå tilbake til femten, atten. Hva får deg til å gjøre det?

⁶⁴ Nå, hvis du går tilbake til atten og blir der, og aldri blir syk og aldri blir . . . måtte du hatt med deg noen andre, for du ville vokst fra dem, ser dere. Folk ville gå videre til andre aldre, og du ville være en antikvititet. Det ville vært verre for deg enn det ville vært om du ble gammel med dem. Men det er noe som kaller deg til å være der. Det er den lille agapen, den lille skyggen som gjør deg . . . Noe over her.

⁶⁵ Nå, her om kvelden, eller her om morgenen, klokken sju, da Den Hellige Ånd, ved Sin godhet og Sin nåde, tok meg fra denne kroppen, tror jeg, tror jeg. Ja eller nei, sier jeg ikke, og gikk inn i det Landet og så disse menneskene, og de var alle unge. Og jeg så de vakreste menneskene jeg noen gang har sett i mitt liv. Og Han sa til meg: "Noen av dem var nitti år gamle. De er dine konvertitter. Ikke rart de roper: 'Min bror! Min bror!'"

⁶⁶ Nå, det er en himmelsk kropp, så når vi dør, blir vi ikke en myte, vi blir en kropp. Hvis vi alle sammen hadde dødd, hvis atombomben hadde sprengt oss i lufta i dette øyeblikket, ville vi i løpet av de neste fem minuttene håndhilst på hverandre og omfavnet hverandre, og ropt og jublet og lovprist Gud! Ja, sir. Og broder og søster Spencer sitter her, ett av de eldste parene

her inne antar jeg, vil være atten, tjue år gamle. Broder Neville ville bare være en ung gutt, og jeg ville være en ung gutt. Og vi ville bare være . . . Det er nøyaktig denne Sannheten. "Hvis dette jordiske tabernaklet vi bor i, oppløses, har vi ett som allerede venter."

⁶⁷ Når en liten baby fødes fra sin mor, som en naturlig fødsel, vrir den lille kroppen seg og beina spreller, og så videre. Unnskyld uttrykket, dere unge kvinner. Men når den gjør det, har den liv i musklene som rykker til. Men når den kommer til jorden, det første som skjer, er at den trekker pusten, og det er et åndelige legeme, en natur, som kommer inn i babyen akkurat da. La den være, den vil ta sitt lille hode og bevege seg mot morens bryst og begynne å die. Hvis den ikke gjorde det, ville ikke melken engang komme ned.

⁶⁸ Har du noen gang lagt merke til en kalv når den er født, den . . . så snart den kan få nok styrke til å komme seg på beina? Hvem forteller den det? Går rett bort til moren sin, finner seg til rette og begynner å die. Åh ja!

⁶⁹ For, når denne jordiske kroppen bringes hit, er det en åndelig kropp som står klar. Og så snart denne . . . Åh, halleluja! "Og hvis dette jordiske tabernaklet vi bor i, blir oppløst, er det ett som venter der borte." Så snart vi går ut av dette, går vi inn i det; ett som ikke vil ha et glass kaldt vann, har ikke behov for et glass vann; ett som ikke spiser, de er ikke av jordens støv. Men de er like så virkelige, og kan føle og håndhilse, og bare kjærlighet, og alt er fullkomment. Og den kroppen venter der borte. Den er en del av det. Det er tre av dem.

⁷⁰ Du begynner ditt Evige Liv rett her ved alteret. Det er her du starter Evigheten. Åh! Du starter Evig Liv akkurat her. Da blir du født på ny, en sønn av Gud. Og så når du dør, begynner du . . . Når din død rammer deg i denne kroppen og hjertet slutter å slå, og jordelivets hjul begynner å stå stille, den lille skyggen som var en skygge av skyggen, på ett sekund blir det en skygge av skyggen, så blir det neste til skyggen, så blir det neste en liten sildring, så blir det neste en bekk, så blir det neste en elv, og deretter blir det til havet, og etter en stund står du i nærværet av dine kjære som står der borte, kledd i klærne til et himmellegeme, slik at dere kjenner hverandre, elsker hverandre, dere har vendt tilbake til en ung mann og ung kvinne igjen. Helt riktig. Det venter der til Herren Jesu komme. Og en dag vil Hans herlighetslegeme . . . Husk nå, det er et himmellegeme, ikke en herliggjort, men en himmelsk kropp. Og en dag vil det himmellegemet forlate Himmelen sammen med Jesus.

⁷¹ "For jeg sier dere dette", Andre Tessalonikerbrev, det 5. kapitlet, eller Første Tessalonikerbrev, 5. kapittel, det ene eller det andre: "Jeg sier dere, jeg vil ikke at dere skal være uvitende, brødre, om dem som sover, så dere ikke sørger som de andre som

ikke har noe håp. For dersom vi tror at Kristus døde og stod opp igjen den tredje dag, så skal Gud føre dem som er sovnet inn i Kristus, sammen med Ham. For dette sier vi til dere med et Herrens Ord, at vi som lever og blir igjen til Herrens gjenkomst, skal på ingen måte komme i forveien eller hindre” (det beste ordet) “hindre dem som er sovnet inn. For Herrens basun skal lyde, og de døde i Kristus skal først oppstå.” Disse himmelske kroppene kommer ned og ikler seg jordiske, herliggjorte kropp. “Og vi som lever og er igjen, skal bli forvandlet i ett nu, på et øyeblikk, og skal bli rykket opp sammen med dem, for å møte Herren i luften.”

⁷² “Jeg skal ikke drikke av vintreets frukt eller spise mer, før Jeg spiser den på nytt sammen med dere i Mitt Fars Rike”, Bryllupsmåltidet. For i de tre og et halvt årene som antikrist fullfører sin regjeringstid, blir hele verden ødelagt, jødene blir kalt ut, Josef gir seg til kjenne for hedningene eller for jødene. Husk, at da Josef ga seg til kjenne for brødrene, var det ikke én hedning til stede. Da han sendte . . . Dere kjenner historien. Josef, det fullkomne bildet på Kristus, på alle måter. Og da Josef sendte bud på brødrene sine, og de kom ned, og han fikk øye på lille Benjamin, og han så dem der, og deretter . . . De sa: “Men, denne fyren! Vi—vi burde ikke ha drept broren vår, Josef.” Jødene så at de hadde gjort en feil; nå når Kristus, når Han gir Seg til kjenne for dem. Og Josef var så følelsesladet, at han nesten brast i gråt, så han ba kona og barna sine om å gå, og alle vaktene og alt annet, og sendte dem til palasset. Helt riktig. Og så i nærvær av jødene alene, sa han: “Jeg er Josef, broren deres. Jeg er broren deres.” Og da falt de sammen og begynte å skjelve, sa: “Nå vet vi at vi er ferdige, fordi vi drepte broren vår. Vi har sagt at vi drepte broren vår, og nå er han denne store kongen.”

⁷³ Han sa: “Gud gjorde det for en hensikt, for å redde liv.” Det var nettopp derfor Gud gjorde det, for å redde oss hedninger. Men hedningene var i palasset. Halleluja! Etter å ha blitt forkastet av Sine brødre, Josef, tok Han til Seg en Brud; og Bruden var en hedning, ikke en jøde. Ja vel.

⁷⁴ Nå, hvor kommer du til nå? Etter at vi ikledde oss denne herlighetskroppen, og den store, kommende tidsalderen; når denne herliggjorte kroppen, denne himmelske kroppen har blitt gjort til en herliggjort kropp. Forstår dere hva jeg mener nå? Da kan jeg gå bort og si: “Broder Neville!” La meg gi dere en liten illustrasjon. Jeg sier: “Broder Humes, la oss gå opp til Pappa denne morgenen.” Han er Gud. Vi kjenner Ham nå, Han er en Frelser, Han er en Helbreder.

⁷⁵ Det har aldri vært en skapelse av synd. Det ble ikke godt mottatt, gjorde det? Synd er ikke en skapelse. Nei, sir! Synd er en forvrengning. Det er bare én Skaper, det er Gud. Synd er rettferdighet som er forvrengt. Hva er utroskap? Rettferdighet forvrengt. Hva er en løgn? Sannheten fremstilt feil. Ja visst. Hva

er et banneord? Det er Guds velsignelser som er forandret til et banneord mot Gud, i stedet for en velsignelse. Synd er ikke en skapelse. Synd er en forvrengning. Så, satan kunne ikke skape synd, han forvrente bare det Gud hadde skapt. Det er helt riktig. Døden er bare en forvrengning av livet.

⁷⁶ Nå, merk dere dette—merk dere dette. Så går jeg bort, og jeg sier: “Broder Humes, la du og jeg og broder Beeler og noen av brødrene, vi går opp til Pappa Gud. Og sier, la oss ta en liten tur. Dere gutter likte fjell da dere . . .”

“Ja visst, gjorde vi det.”

⁷⁷ “Åh, det er et par millioner miles av dem der borte i den nye verden. Gå ut, ta en rundtur i dem.”

⁷⁸ “Jeg må . . .? . . . sol hver dag, kom høyere opp. Jeg skal høre dere. Mens de ennå taler, skal Jeg høre.” Jesaja 66. Det er riktig.

⁷⁹ Og dere vet, jeg går ut der, alle sammen går ut der, i bare rundt fem hundre år, bare en liten tur, en million, spiller ingen rolle, ser dere. Og nå—nå høres det sprøtt ut, men det er sannheten. Ser dere, det er sannheten, for det er ingen tid, det er Evigheten. Og når jeg går der ute, jeg vandrer rundt der, og vet dere hvem jeg—jeg—jeg møter der ute? Jeg sier: “Vel, er ikke det søster Georgie Bruce! Ja, søster Georgie, det er lenge siden jeg har sett deg.” Ser helt lik seg ut. Skjønner? Hun er kanskje ti millioner år gammel, men like ung som noen gang. Hun klør noen på ryggen, og jeg ser dit, det er Cheetah, løven.

Jeg sier: “Hvordan har du det denne morgenen, Cheetah?”

⁸⁰ “Mjau”, som en kattunge. “Åh, jeg har vært der nede og snakket med noen av søstrene, i nærheten av de store blomstene der nede, vi har vært der nede i rundt fem hundre år, ser du, og sett oss rundt.” Nå, det høres sprøtt ut, men det er sannheten. Det er helt riktig. Det var slik Gud hadde tenkt det.

⁸¹ Vel, vær velsignet, søster Georgie. Intet vondt kan skje, ingenting i det hele tatt. Om kvelden går vi opp på toppen av fjellet, og sier: “Å Pappa Gud, jeg var en gang fortapt. Åh, jeg var en gang i syndens gjørme, Pappa Gud, og Du frelste meg.”

⁸² Ja, folk som har prøvd å uttrykke det, har blitt gale. Vel, den mannen som skrev det siste verset av den *Å Guds Kjærlighet*, som ble skrevet på veggen i et sinnssykehus, som prøvde å uttrykke Guds kjærlighet. Hvordan Han bøyde Seg ned for å frelse syndere, og hva Han gjorde, Hans kjærlighet som kom ned for å frelse deg og meg. Snakk om tilbedelse, Engler vet ingenting om det! Tilbedelsen, en Engel vet bare . . . Han står der og svinger vingene fram og tilbake, og over: “Halleluja! Halleluja!” Men, åh, nåde! Når det kommer til å vite at jeg var fortapt og nå er jeg funnet, jeg var død, jeg lever igjen! Å Gud, jeg var synd, jeg var skitt, og jeg var nede i en søppelfylling!

⁸³ Her er det beste livet kan gi deg. Har du noen gang vært her nede på Colgate søppelfylling? Det er det mest stinkende stedet jeg noen gang har vært på. Den gamle røyken, den gjør meg helt dårlig å lukte den. Ligger der nede i all den gamle røyken, så uvel og kvalm at det bare snur seg på innsiden, som etter å ha tatt lakserolje. Ser du, så syk som du kan få blitt! Og rotter løper over deg og prøver å spise på deg. Og det er det beste i livet. Og så strekker noen seg ned og løfter deg opp. Og du er virkelig gammel og kan ikke hjelpe deg selv. Og bare løfter deg opp og gjør deg til en atten år gammel gutt, setter deg på toppen av et fjell, med en blomstrende helse, du store, puster inn frisk luft på den måten, drikker godt, kaldt vann. Har du noen gang lyst til å gå tilbake til den søppelfyllingen igjen? Aldri, aldri, aldri, aldri gå til den søppelfyllingen igjen.

⁸⁴ Nå, det er det det betyr, venn. Det var det den visjonen, eller bortrykkelsen, hva enn det var, en visjon. Jeg vil si visjon, for jeg er redd for at det ville støte noen å si bortrykkelse, det var det det var. Nå, det var da Gud . . . det Gud gjorde for å bringe sønner og døtre til Ham. Nå, hvem er disse menneskene? Hvordan gjorde de . . . Hva gjorde disse menneskene for å fortjene dette? Hvordan klarte de å oppnå det? Gud, i begynnelsen, før en Engel noen gang ble skapt . . . Hvor mange vet at Han er uendelig? Hvis Han ikke er det, er Han ikke Gud. Så, Gud, i Sin uendelige barmhjertighet, Han så at Lucifer ville gjøre det, hvis Han skapte dette. Ha ga dem frihet til å gjøre egne valg, det grunnlaget. Og du er fortsatt der, det er riktig, treet for rett og galt står foran oss alle, du tar ditt valg. Og Lucifer var den første som tok feil vei. Og han begynte å dra til seg, egoistisk, prøvde å ta alt for seg selv, prøvde å overkjøre noen andre. Og det var der det begynte. Hør nå på dette. Det var der synden begynte. Gud, i Sitt uendelige sinn, så det, og så at den eneste måten . . .

⁸⁵ Nå, dere treenighetsbrødre, jeg vil ikke såre dere, men hvordan i det gode Guds Ords Navn, kan dere klare å gjøre Jesus til en annen person enn Gud Selv? Hvis Jesus kunne ta en annen person og få ham til å dø, for å gjenløse denne personen her, ville Han være et urettferdig vesen. Det er bare én måte Gud noen gang kunne gjøre det på, ville være å ta plassen Selv! Og Gud ble kjød for at Han kunne smake dødens smerte, for å ta brodden og døden bort fra oss, for at vi kunne bli gjenløst ved Sin Egen. Det er derfor Han blir så tilbedt. Jesus var en mann, selvfølgelig var Han det. Han var en mann, m-a-n-n, født av jomfru Maria. Men Ånden som var i Ham var Gud uten mål, i Hans kropp bodde hele Guddommens fylde. Han var Jehova-jireh, han var Jehova-rapha, Han var Jehova-manasse, Han var Jehova; vårt Skjold, vår Beskytter, vår Helbreder; Han var Alfa, Omega, Begynnelsen og Enden; Han var den Første, den Siste; Han Var, Som Er, og Skal Komme; Davids Rotskudd og Ætt, Morgenstjernen, ja, Han var Alt-i-alle. I Hans kropp bodde hele Guddommens fylde!

⁸⁶ Og døden hadde alltid en brodd, så den stakk mennesker, “Åh”, sier djevelen, “jeg har deg, for du hørte på meg. Stikker deg, jeg sender deg i graven. Det saueblodet kan ikke hjelpe deg noe, det er bare et dyrs blod.” Men Gud visste i Sin visdom at det ville komme et Lam, slaktet fra verdens grunnleggelse. Ja, sir. Og de . . . Han ventet på den tiden, på at tidens fylde skulle komme.

⁸⁷ Men en dag da dette Lammet kom, denne Mannen, ble til og med satan lurt. Han kikket rundt Ham, han sa: “Hvis Du er Guds Sønn, gjør *dette*. Hvis Du er Guds Sønn, gjør et mirakel og la meg se Deg gjøre det. La meg se Deg gjøre det. Hm-hmh, jeg skal knytte en fille rundt ansiktet Hans, slå Deg. Hvis Du er en profet, fortell oss hvem som slo Deg.” Hmh! “Jeg tror ikke—jeg tror ikke Du er Mannen. Hvis Du er det, fortell oss rett ut at Du er det.” Ser dere, på den måten. “Åh, fortell oss at Du er det!” Han åpnet ikke Sin munn. Åh, åh, Han kastet blå i øynene på ham da!

⁸⁸ Han snudde Seg mot disippelen og sa: “Jeg kunne tale til Min Far, og Han kunne sende Meg tolv legioner Engler, hvis Jeg ønsket det.” Pilatus hørte ikke det, vet du.

⁸⁹ “Hvis Du er! Hvis Du er. Åh, det er ikke Ham. Ja, se hvordan Han blør. Hei, noen av dere soldater, gå bort dit og spytt Ham i ansiktet.” Spyttet, hånte Ham, trakk håndfuller skjegg ut av ansiktet Hans. “Åh, Han er ikke! Nei, det er ikke Ham! Jeg skal sette brodden min i Ham, du. Jeg skal få Ham opp dit. Jeg har Deg nå!”

⁹⁰ Da Han på slutten ropte: “Eli! Eli! Min Gud! Min Gud!” Det var en mann. “Hvorfor har Du forlatt Meg?”

⁹¹ I Getsemane-hagen, forlot salvelsen Ham, vet dere, Han måtte dø som en synder. Han døde som en synder, dere vet det; ikke Hans synder, men mine og dine. Det var der den kjærligheten kom inn, hvordan Han tok mine! Åh, Halleluja! Hvordan Han tok mine!

⁹² Og der var Han, Han kunne ikke åpne Sin munn. Stikkeren sa: “Du vet, jeg tror at det bare var en vanlig mann. Han var ikke jomfrufødt, for jeg satte brodden min i Ham.”

⁹³ Og her kom han, kjørte brodden sin i Ham, men det var feil tidspunkt, gutt! Han fikk brodden sin dratt ut da. Han kan ikke stikke mer fra da av, brodden hans ble værende igjen der inne. Stod opp på den tredje dagen og sa: “Jeg er Han som var død og er levende igjen, og lever for evig, Jeg har nøklene til døden og helvete.” Ja, sir. Han klarte ikke å se Hvem det var. “Og fordi Jeg lever, skal dere også leve. Det er ennå ikke blitt åpenbart . . .”

⁹⁴ En dag, tre eller fire dager etter det, etter at Han hadde steget opp til Faderen, hadde kommet tilbake, da sa noen: “Åh, Han er en . . . Han—Han må være et spøkelse. Han må være, det er noe nifst med den Karen. Og vi . . . Dere så Ham. Dere har sett et syn.”

“Nei, Han var den virkelige Jesus.”

95 Thomas sa: “La meg se Hans hender og slikt, jeg skal fortelle dere om det er det.”

96 Han sa: “Her er Jeg.” Sa: “Har dere noe fisk og brød der borte? Gi Meg et smørbrød.” Og de ga Ham et smørbrød, og Han stod der og spiste det. Sa: “Vel, spiser en ånd slik Jeg spiser? Har en ånd kjøtt og bein som Jeg har?” Skjønner? Han sa: “Jeg er Han. Jeg er det.”

97 Og Paulus sa: “Det er ennå ikke blitt åpenbart helt nøyaktig hva slags kropp vi vil få, men vi vet at vi vil få en kropp som Hans.” Hva? Har Han noen gang hatt den teofani-kroppen? Ja, sir! Da Han døde, sier Bibelen at “Han”, er et personlig pronomen igjen, “Han dro til helvete og forkynte for sjelene i fangenskap”. Halleluja! Hvordan gjorde Han det? Han hadde følesessansen, Han hadde hørselssansen, Han hadde sansen til å snakke, Han forkynte med den samme slags kropp som jeg så de herliggjorte i, her om kvelden. Han forkynte for sjelene som var i helvete, som ikke omvendte seg under tålmodigheten som var i Noahs dager.

98 Men da Han stod opp i påsken, var det ikke mulig at den kroppen skulle se fordervelse, fordi profeten David forutså det: “Jeg skal ikke forlate Hans sjel i helvete, heller ikke vil Jeg la Min Hellige se fordervelse. Ja, også Min kropp skal hvile med håp, for Han skal ikke forlate Min sjel i helvete, heller ikke skal Han la Min Hellige se fordervelse.” Og i løpet av de sytti-to timene før forråtnelsen satte inn, det teofaniet, den kroppen som gikk bort og forkynte for sjelene som var i fangenskap, som ikke omvendte seg under Gud tålmodighet i Noahs dager, stod opp igjen, og det dødelige ikledde seg udødelighet, og Han stod, og Han spiste, og Han fortalte oss at Han var en mann. Halleluja!

99 Det er slik vi vil se Ham, broder Evans. Det er da Han vil sitte på Davids trone. Halleluja! Det er da vi skal gå opp og ned nå, jeg vil ta en tur med deg over fjellene i en million år, ser dere, bare noen få dager, bare noen få minutter, så går vi over der og setter oss der borte.

100 Og så er det på tide å spise, vet dere, før du vet ordet av det, sa søster Wood . . . Jeg sa: “Søster Wood, vel, hvor har du vært hele denne tiden? Jeg har ikke sett deg på . . . for meg virker det som det har gått femten minutter.”

“Åh, det er to tusen år siden, broder Branham.”

101 “Hm-hmh. Hvordan føler du deg?” Åh, selvfølgelig kan du ikke føle deg annet enn bra.

102 “Si meg, kom hit, gutter, jeg skal vise dere noe, brødre, mine kjære brødre. Her er en vannkilde her, det beste du noen gang har drukket. Og, åh, vi tar oss en god, kald slurk. Jeg strekker meg opp og henter en fin, stor drueklase, og vi setter oss alle sammen

der og spiser den.” Vil ikke det bli fantastisk? Det er akkurat slik det er. Det er akkurat slik.

¹⁰³ Hvordan fikk vi dette? Hvordan vet vi det? Gud, før verdens grunnleggelse, forutbestemte oss! Hvem? De som er i det lovede Land.

... ved Jesus Kristus har Han forutbestemt oss til barnekår . . . , etter sin viljes gode velbehag, til pris for Hans herlighet . . .

For at vi kan prise Ham slik Han sa. Det var det Han var, Gud. Vi ønsker å prise Ham.

... til pris for hans nådes herlighet. Ved den har Han gjort oss akseptable i den elskede. (I Kristus er vi akseptert.)

I Ham har vi forløsningen ved blodet, tilgivelse for s-y-n-d-e-r . . .

¹⁰⁴ Jeg går tilbake til adopsjonen, men jeg ønsker å stoppe ved “synder” her et øyeblikk. “Synder”, la du merke til det? Du vet at Gud ikke fordømmer en synder for å synde? Han fordømmer ham for å være en synder. Hvis en synder røyker en sigar, fordømmer Han ham ikke for det; han er en synder, uansett. Skjønner? Skjønner? Han har ingen synder, synderen har ikke det. Han er bare en synder, ser dere, han har ingen synder. Men dere har synd, dere som er kristne. Dere ser her at han snakker til Menigheten. Hold henne på rett kjøp. Skjønner? Skjønner? “Tilgivelse for synder”, s-y-n-d-e-r. Vi begår synd. Men synderen er bare en synder, Gud tilgir ikke ham.

¹⁰⁵ Nå sier du: “Vel han gikk ut her og skjøt en mann. Hva skal du gjøre med det?” Det er ikke min sak. Jeg er ikke en reformator, jeg er en forkynner. Loven vil ta seg av det, de er reformatorer. De er . . . “Vel”, sier, “han begikk ekteskapsbrudd.” Det, det—det er opp til loven. Det er mellom ham og loven. Jeg—jeg—jeg—jeg er ikke en reformator, jeg reformerer ikke mennesker. Jeg vil få dem omvendt. Jeg er en predikant, ser dere, min sak er å få ham til Gud. Hvis han syndet, er det hans sak, han er en synder. Gud fordømmer ham på et høyere nivå. Han er en synder til å begynne med, han er dømt til å begynne med. Han kom ikke engang til første base, han—han—han er ingen steder. Han er en synder til å begynne med. Han har ingen synder, han er en synder.

¹⁰⁶ Du kunne ikke gå ut og si: “Så mye er natt, og så mye er ikke natt.” Nei, det er natt overalt, bare natt overalt. Det var det Gud sa. Det stemmer, han er bare en synder, det er alt. “Nå, han gjorde dette, så mye er natt, dette er en virkelig klar natt her.” Jeg vet, men alt sammen er natt, det er alt. Skjønner?

¹⁰⁷ Jeg kunne ikke si: “Så mye er lys akkurat her.” Nei, det hele er bare lys, ser dere, bare lys, du kan ikke si hvor mye. Skjønner? Men hvis han er en svart flekk i dette, så er det mørke i det.

108 Så “synder”, s-i-n-s, vi har tilgivelse for våre synder gjennom Hans (hva?) Blod, dyrebare Blod.

... etter Hans nådes rikdom ...

109 Hvordan glemmer vi det? Fordi vi er verdige, gjorde vi noe for å få våre synder tilgitt? Hans hva?

... nåde;

110 Åh, du store! Ingenting i mine armer jeg bringer, Herre. Ingenting jeg kunne gjøre, det er ikke noe jeg kunne gjøre. Se! Han forutbestemte meg, Han kalte meg, Han valgte meg, Jeg valgte ikke Ham. Han valgte meg, Han valgte deg, Han valgte oss alle. Vi valgte ikke Ham. Jesus sa: “Dere valgte ikke Meg, Jeg valgte dere.” Han sa: “Ingen kan komme til Meg uten at Min Far drar ham først, og alle Faderen har gitt Meg, vil komme til Meg. Og ingen av dem gikk fortapt, bortsett fra fortapelsens sønn, for å oppfylle Skriften.” Skjønner dere? Sa: “Men alle som Faderen har gitt Meg, vil komme til Meg.”

111 Åh, jeg bruker for lang tid, ikke sant? Og jeg kommer aldri ut av dette. Jeg har ikke begynt på dette ennå. La meg skynde meg, jeg må komme til noe her, ganske raskt nå, og vi skynder oss. Jeg må komme tilbake til denne adopsjonen bare et øyeblikk. Åh, vil dere tilgi meg bare for—bare for et øyeblikk? La oss ta for oss dette her, noen av disse menneskene kom hit helt fra Georgia, bare for i kveld, velsigne deres hjerte. Nå, broder fra Georgia og Texas, og uansett hvor du er fra, lytt til dette 5. verset. La oss dvele ved det et par minutter.

Har forutbestemt oss til—til ...

112 Hva betyr ordet “til”, ordet “til”? Det betyr at det er noe vi kommer til, til. “Jeg går til kilden. Jeg går til stolen.” Humes, skjønner du det? “Jeg går til skrivebordet.”

Nå, ved Jesus Kristus har Han forutbestemte oss til barnekår hos seg, etter Sin Egen viljes gode velbehag,

113 Hvor mye velbehag? Hvem Sitt velbehag var det, hvem Sin godhet? Hans Egen. Hans Eget gode velbehag etter Hans Egen vilje.

114 Nå, hva er “adopsjon”? Nå, la meg ta dette nå, jeg vet ikke om ... Jeg får ikke tid til komme gjennom dette, men jeg vil berøre det. Så hvis det er et spørsmål, kan du spørre meg litt senere en gang i et budskap, eller noe. Lytt. Adopsjonen din er ikke din fødsel. Adopsjonen din er din plassering. Da du ble født på ny, Johannes 1,17, tror jeg, når vi blir født av Guds Ånd, blir vi Guds sønner. Men vi ble forutbestemt. Nå, det er hit jeg prøver å føre dere til, for disse sønnene av den siste tid, ser dere, til ... Skjønner? Vi ble forutbestemt til (til) adopsjon.

115 Nå, nå her er vi. Nå, det er dette som sårer pinsevennene litt. De sier: “Jeg ble født på ny! Priset være Herren, fikk Den Hellige Ånd!” Fint. Du er et Guds barn. Det er riktig. Men likevel er

det ikke det jeg snakker om. Ser dere, dere ble forutbestemt til adopsjon. Adopsjon, det er å plassere en sønn.

¹¹⁶ Jeg er for nær den, fordi Becky fortalte meg at jeg kommer for nær den, dere kan ikke høre bakerst. Jeg er . . .

¹¹⁷ Ser dere, et barn. Hvor mange kjenner reglene for adopsjon i Det gamle testamentet? Selvfølgelig har dere sett det. En sønn ble født. Jeg tror jeg tok det med i en eller annen preken. Hva er det, Gene, husker du? Det er på et lydbånd. Hva var det? Jeg—jeg—jeg—jeg har berørt det. Åh, ja, jeg har det, *Hør Ham. Hør Ham*; adopsjonen av barn.

¹¹⁸ Nå, i Det gamle testamente, når et—når et barn ble født i en familie, han var et barn da han ble født, fordi han var født av foreldrene sine, han var en sønn av familien og arving til alle ting. Nå, men denne sønnen ble oppdratt av veiledere. Galaterne, 5. kapittel, 17. til 25. vers. Ja vel. Han ble oppdratt av veiledere, oppdragere, lærere. Nå, for eksempel, hvis jeg hadde fått en nyfødt sønn, si at jeg er en far og . . .

¹¹⁹ Og det er grunnen til i King James, hvor mange har noen gang tenkt at det stod veldig rart i King James-utgaven, stod: “I Min Fars hus er mange herskapsus?” Et hus, mange herskapsus. Skjønner? Faktisk, i den—i den tiden da Bibelen ble oversatt for King James, så var et *hus* et “domene”. “I Min Fars *domene* er mange herskapsus.” Ikke i et hus, herskapsus, men Han ble kalt Faren over dette domenet. De skrev det veldig bibelsk, for i Bibelen er det slik det er.

¹²⁰ Når en far eide en kjempestor gård på over fire tusen mål, eller der omkring, så hadde han en mengde mennesker som bodde *her* borte. Han hadde innleide arbeidere som bodde *her* borte, til å ta hånd om sauer, han hadde noen *her* borte til å ta hånd om storfe, han hadde noen *her* som gikk oppe i det øvre landområdet der oppe, hundre miles unna, og han hadde noen rett *her* borte, som tok hånd om geiter, og han hadde noen til å ta hånd om muldyr og—og forskjellige ting. Han—han hadde bare et stort rike. Og han satte seg på det lille eselet sitt, og han red rundt til hver enkelt og så hvordan det gikk med dem, saueklippingen og alt slikt. Han hadde ikke tid . . .

¹²¹ Dere kan ikke høre meg når jeg går bort derfra. Jeg—jeg—jeg skal prøve å holde meg bak her. Kan dere høre meg greit nå, her? Følg med.

¹²² Han red av sted, og dro av sted, og prøvde å—å ta vare på riket sitt—sitt—sitt. Så nå vil han . . . Den sønnen kommer til å bli arving til alt han har. Han er en arving.

¹²³ Og når vi blir født inn i Guds Rike, av Jesus Kristus, er vi Himmelens arving, medarvinger med Jesus, fordi Han tok vår plass. Han ble oss (synd), for at vi kunne bli Ham (rettferdighet). Skjønner? Han ble meg for at jeg kunne bli Ham, ser dere,

medarvinger med Ham. Ja vel, husk det nå, til hver enkelt av dere.

¹²⁴ Nå, husk, Gud forutbestemte deg, ved forutvitenhet, at du skulle komme til Dette. Alle som forstår det, løft hånden, ser dere. Gud, ved forutvitenhet, forutbestemte deg til å komme til det lovede Land. Hva er det lovede Land for den kristne i dag? Bare løft opp hånden hvis du vet det. “Løftet er til deg og dine barn, til dem som er langt borte. Og det skal skje i de siste dager, sier Gud, at Jeg vil utøse Min Ånd over alt kjød, sønnene og døtrene dine.” Og i Jesaja 28,18: “Bud må være på bud, regel på regel; litt her, litt der. Hold fast på det gode. For med stammende lepper og på andre tungemål skal Jeg tale til dette folket. Og dette er Hvilen, Hvilen, sabbatslandet som Jeg sa at de skulle komme inn i. Og til tross for alt dette, ville de ikke høre, men de ristet på hodet og gikk bort, og ville ikke høre på Det.” Skjønner? Helt riktig.

¹²⁵ Hva var det? Akkurat som de menneskene som hadde kommet helt fra Kanaan, eller fra Egypt, hele veien gjennom ørkenen, og kom like ved, nær nok til å smake på druene som kom fra landet. Broder, der, disse mennene som vil at jeg skal trekke tilbake det, det om Hebreerne 6. Hvordan kan jeg gjøre det? De er grenselandtroende, de kommer aldri til å gå over! De kan ikke gå over. Jesus sa: “Våre . . .”

De sier: “Våre fedre åt manna i ørkenen.”

¹²⁶ Og Jesus sa: “De er alle sammen døde.” Det er atskilt. De er alle sammen døde. Det er riktig. Sa: “Men Jeg er Livets Brød som kommer fra Gud ut av Himmelen. Den som spiser dette Brødet, han vil aldri dø. Det er riktig. Ja, sir, han har Evig Liv hvis han spiser Dette, Jeg er Livets Tre fra Edens hage.”

¹²⁷ Nå, ser dere, disse menneskene kommer så nære! Ser dere, hvis du ser i Hebreerne 6, skal ikke gå tilbake til det, men i Hebreerne 6: “Disse menneskene hadde en gang fått del, kom så nær, og har smakt den Himmelske gave.” De satt omkring, de så at helbredelser skjedde, de så mennesker i Guds kraft, de så at liv ble forandret, men de ville ikke røre Det. Nei, sir. Nei, sir. “Og har smakt den kommende verdens krefter; og hvis de skulle prøve å fornye seg igjen til omvendelse, siden de—de på nytt har korsfestet Guds Sønn for seg, og anser paktens Blod, som de ble helliget med . . .”

¹²⁸ “Jeg tilhører en kirke som tror på helliggjørelse.” Det er bra så langt det går, men du går ikke langt nok. Skjønner? Ja, sir. Ørkenen helliggjorde dem. Ja, helt klart. De hadde—de hadde messingslangen og messingalteret, og alt der ute, helliggjørelse, men de kom inn i Palestina for å hvile. Gjorde ikke . . .

¹²⁹ Se over i Hebreerne 4, sa han ikke “en annen Hvile”? Gud skapte den syvende dagen og ga dem hvile på den syvende dagen. Et annet sted snakket han om en hviledag, “og i dag i David”. Så

ga Han dem en ny Hvile: “Kom til Meg alle dere som strever og har tungt å bære, Jeg vil gi dere Hvile.” Kom inn i denne Hvilen! For vi som har kommet inn i denne Hvilen, har fått hvile fra våre gjerninger, likesom Gud fra Sine på sabbaten. Ja visst. Der er din Sabbatshvile. Det er din virkelige Hvile i dette lovede Landet.

¹³⁰ Den Hellige Ånd er et løfte til folket. Og hvorfor vil de ha utdannede, lærde forkynnere som lar dem bruke shorts og klippe håret, og bruke leppestift, og menn som gambler og drikker øl og forteller vitser og holder på, på den måten, og kaller seg kirkemedlemmer? Ja, de vil ta noe slikt og forkaster Den Hellige Ånds ledelse! Ja, Bibelen sier at Guds Ord er skarpere enn et tveegget sverd som trenger igjennom til marg og bein, og skjelner til og med hjertets tanker. Ja, selv tankene i sinnet!

¹³¹ Og hvis vi elsker verden eller tingene i verden, er kjærligheten til Gud ikke engang i oss. “Mange er kalt, få er utvalgt; for trang er den port og smal er den vei som fører til Livet, og det er få som finner den. Mange vil komme til Meg på den dagen og sette seg ned i Riket”, sa Jesus, “med Abraham, Isak og Jakob. Men rikets barn skal bli kastet ut og si: ‘Herre, har vi ikke gjort dette i Ditt Navn? Har vi ikke forkynt? Har vi ikke vært Doktor *Den-og-den* og Pastor *Den-og-den*?’ ‘Jeg har aldri kjent dere. Gå bort fra Meg, dere som gjorde urett, Jeg kjente dere ikke.’ Ikke alle som sier, ‘Herre, Herre’, skal komme inn. Men den som gjør Min Himmelske Fars Vilje, det er den som går inn.”

¹³² Slik er det, går inn i dette lovede Landet. Hvordan kommer vi inn i det? Vi er forutbestemt til det. Menigheten, ved Guds forutvitenhet, har blitt forutbestemt (til hva?) til Hans ære, ved Hans nåde, til Guds herlighet og ære og tilbedelse. Pappa, satt bak der i begynnelsen, alene-eksisterende, ingenting rundt Ham, ønsket å ha noe som kunne tilbe, så Han forhåndsbestemte og forutbestemte en Menighet, og før verdens grunnleggelse, og satte navnene deres i Livets Bok hos Lammet, da de . . . slaktet før verdens grunnleggelse, slik at de kunne komme fram til Hans ære og til Hans pris ved tidens ende, når alt vil forenes i den ene Mannen, Kristus Jesus. Puh! Glory! Slik er det. Det er bare . . . Og nøyaktig slik er det, min broder, søster. Gå aldri bort fra Det.

¹³³ Gud kalte deg, ved Sin utvelgende nåde. Gud helliggjorde deg, ved Sin utvelgende nåde. Gud døpte deg og satte deg inn i dette Hvilens land, ved Sin utvelgende nåde og Sin kraft. De som har kommet inn i denne Hvilen, har sluttet med å fare vill. De har fått hvile fra sine gjerninger, likesom Gud fra Sine. De har usigelig glede, og full av herlighet! Livets Tre blomstrer i dem. De har langmodighet, mildhet, godhet, tålmodighet skapt tro, tro, saktmodighet, mildhet og så videre. Livets tre blomstrer i dem, fordi deres håp er forankret i Kristus Jesus, Den Hellige Ånds vitne vitner med, ved tegn og under som følger de troende. “Disse tegn skal følge dem som tror.” Når de går, helbreder de syke, de driver ut djevler, de taler i tunger, de ser visjoner. De . . .

Og de vandrer med Gud, de snakker med Gud. Ingen djevel kan rokke dem, de er urokkelige og venter på . . .? . . . Glemmer de tingene som ligger bak, de jager mot målet for det høye kallet i Kristus Jesus. Der er de. Der er de. Det er den Menigheten.

134 Hvordan kom de dit? Du kan ikke si: “Vel, Herre, Du vet, en dag begynte jeg å røyke sigarer, og jeg falt, så tenkte jeg at jeg ville . . .” Åh, nei, nei, nei, nei.

135 Forutbestemmelse! Han kalte oss, og da vi fulgte Ham, er i det øyeblikket vi sier: “Gud, vi var fortapt og ferdig. Vi hadde ikke engang tenkt på å redde oss selv. Vi hadde grisens natur, vi var griser til å begynne med.”

136 Gå ut til en grisebinge og se på en gammel purke og si: “Nå, se her, gamlemor, jeg vil fortelle deg noe. Det er ikke bra for deg å drikke sølevann.”

137 Hun ville si: “Nøff nøff.” Skjønner? Nå, akkurat like lite klarer du å redde deg selv. Det er helt riktig.

138 Du sier: “Frue, du bør ikke ha på deg slike klær, du bør kle deg anstendig. Du bør gjøre *dette*. Du bør ikke gå til . . . Du bør ikke ha disse kortselskapene. Du bør ikke røyke sigaretter. Du bør ikke gjøre *dette*. Mister, du bør ikke ha på deg *det*.”

139 Han sier: “Nøff-nøff. Jeg tilhører *Nøff-nøff*.” Hm-hmh. “Nøff”, det er omtrent så mye de vet om. “Vel, jeg skal fortelle deg at jeg er like god som du er. Nøff-nøff!” Ser dere, de forkaster Den Hellige Ånds ledelse, for Bibelen sier at hvis du elsker verden eller tingene i verden, er kjærligheten til Gud ikke engang i deg.

140 Hva gjør dem særegne? Dere er en hellig nasjon. Hva har dere gjort? Gått ut av det landet. Dere er over i et annet Land. Hvordan kom du over dit? Det er det lovede Land. Hva slags løfte? “Det skal skje i de siste dager, sier Gud, Jeg vil utøse Min Ånd over alt kjød.” Ved én Ånd blir vi alle døpt inn i dette ene lovede Landet. Amen. Brødre og søstre, halleluja, med hjertets renhet, ingen sjalusi, ingen fiendskap, ingenting! Det spiller ingen rolle om en bror kommer på avveie, uansett hva han gjør, vil du gå etter ham.

141 Jeg gikk etter en bror for ikke lenge siden, hadde kommet på avveier. En ung mann sa til meg, sa: “La den kjeltringen gå. La ham være.”

142 Jeg sa: “Hvis jeg noen sinne kommer til et punkt at mitt hjerte ikke føler med min bror, da er det på tide for meg å gå til alteret, for jeg har falt fra nåden.” Jeg sa: “Jeg vil gå så lenge han har pust i kroppen, og jeg skal få tak i ham et sted langs veien.” Ja, sir. Og jeg fikk tak i ham, halleluja, brakte ham tilbake. Ja, sir. Han er trygt tilbake i folden nå. Ja, sir. Han ville ha kommet på avveie så sikkert som bare det.

143 For en stund siden da jeg så den stakkars lille kvinnen sitte der, og lensmannen ringte meg, og sa: “Ja, hun burde være i en tvangstrøye.” Sa: “Hun er helt sinnsforvirret, hun har mistet forstanden.” Hun—hun, de satte henne på et hotell. De kom.

Jeg sa: “Det er helt i orden.”

144 Sa, lensmannen sa: “Ja, Billy!” Jeg kjenner ham veldig godt, og kjent ham siden jeg var liten. Han sa: “Hvis det er noe jeg kan gjøre for å hjelpe deg.”

Jeg sa: “Det er helt i orden.”

Sa: “Kan du hjelpe henne?”

Jeg sa: “Nei, men *Han* kan.” Jeg sa: “Bare et øyeblikk.”

145 Så de tok henne med ut dit. Og da hun dro for en stund siden, i fred. Hva var det? Vi sendte en bønn ut etter henne. Amen! Hun var så . . .

146 De sa: “Ønsker du å få tak i en lege?” Sa til mannen hennes: “Ønsker du å få tak i en lege?”

147 Sa: “En lege kan ikke gjøre noe for henne.” Og det stemmer. Hun er sinnssyk; legen kan ikke gjøre noe for henne.

Sa: “Vårt eneste håp er å komme *dit*.”

Og han sa: “Billy, jeg forstår ikke det.”

Jeg sa: “Jeg forventer ikke at du gjør det”, ser du, “forventer ikke det.”

148 Men, åh, du store, heller ikke jeg forstår det! Nei. Men, broder, Gud i Himmelen . . . Jeg hadde gått meg vill der ute en gang, Noe kom etter meg. Amen! Det var ikke fordi jeg ville komme, men nei, Noe kom etter meg. Fordi før verdens grunnleggelse, forutbestemte Gud, halleluja, at vi skulle være Hans, til Hans pris og ære. Lytt! De som Han kjente på forhånd, har Han hva? Kalt. Stemmer det? Kalte Han deg? Ja! Hvorfor kalte Han deg? Han kjente deg på forhånd. De som Han kjente på forhånd, kalte Han; de som Han har kalt, har Han rettfærdiggjort. Er det riktig? Og de som Han har rettfærdiggjort, har Han herliggjort! Amen! Det er det Bibelen sier: “De som Han kjente på forhånd, kalte Han.” Hver generasjon! De som Han kalte, har Han allerede herliggjort. Hva? La meg lese Skriften her. Ja vel.

Ved Jesus Kristus har han forutbestemt dem til barnekår hos seg, etter Sitt Eget velbehag . . .

Til pris for Hans herlighet . . .

149 Åh, får dere tak i det? Til pris for Hans herlighet! For at Han kunne sitte der i de Evige tidsaldrene som skal komme, og Hans barn kunne rope: “Abba, Far! Abba, Far!”

150 Og Englene sier: “Hva snakker de om? Hva snakker de om?”

151 Så vakkert fremstilt i den fortapte sønn. “Jeg var fortapt.” “Dette er min sønn. Han var fortapt og nå er han funnet. Han

var død, og han er levende igjen. Ta fram gjøkalken, den beste kappen, en ring og sett den på fingeren hans. Og la oss . . .” Ikke rart at da morgenstjernene sang sammen, ropte Guds sønner av glede, da de så frelsesplanen, Gud satte ditt navn i Boken før verdens grunnvoll ble lagt.

152 Nå sier du: “Calvin trodde noe slikt.” Jeg trodde ikke på Calvin. Calvin var en morder. Calvin drepte en mann fordi han døpte i Jesu Navn. Han var en kjeltring, trengte å bli omvendt selv. Ja, sir. Men det han sa, om noen av tingene han sa, var riktig. Ikke . . . men hva Han . . . Handlingen hans, en mann som dreper en mann for noe slikt, det er fryktelig, det er syndig. Ja vel.

Som Han har latt strømme over oss . . .

153 Åh, vent, jeg nevnte ikke dette med “adopsjon”, gjorde jeg? Er jeg for sen? La oss se hva denne klokken her oppe sier, hvor mye tid vi har. Ja vel. Bare—bare la oss ta ti minutter av hensyn til disse menneskene som har kommet så langt. Hør her. Hør her.

154 “Adopsjon”, la meg vise dere hvorfor det er gjort nå. En far har et stort rike, han rir omkring. Nå har han fått en nyfødt sønn. Åh, han er så lykkelig! (Det er Gud.) Så vet dere hva den faren gjør? Han finner den aller beste oppdrageren, veilederen. Dere vet hva en veileder er, ikke sant? Det er en skolelærer. Han finner den aller beste skolelæreren han kan finne i hele landet. (Og så skal vi gå nå, lytt.) Og han finner den beste skolelæreren han kan finne. Han finner ikke bare en slamp, han vil at gutten hans skal bli en ekte kar.

155 Vil ikke du ha barna dine på den måten? Selvfølgelig, det beste du kan gi dem! Ja, sir. Så hvis et naturlig menneske tenkte det, hva tror du Gud tenker på for Sine barn? Det beste Han kunne finne.

156 Så han vil ha en mann som vil være ærlig. Nå, han vil ikke mann . . . ha en mann som sier: “Nå, hør her, jeg—jeg . . . Junior, bare gjør hva du vil, kjære.” “Å, ja, far, hm-hmh, det går bra med ham, han er en fin gutt.” Får et lite klapp på ryggen og et strå i hatten. Nei, nei. Den fyren ville fått sparken med det samme. Ja visst. Han vil ha en mann som vil være sannferdig. Hvis gutten oppfører seg rett, si det til ham. Hvis han ikke gjør det, fortell ham hva som er galt.

157 Og hvis en jordisk far tenkte det . . . Vil du ikke at en mann skal være ærlig mot deg, læreren være ærlig om barna dine? Selvfølgelig. Vel, hva tror du at Gud tenker? Og Han vet; det gjør ikke vi, Han gjør det. Vi er begrensede, vi kan ikke vite. Men Han er uendelig og vet det.

158 Så, vet dere hva Faderen gjorde? Han sa ikke: “Jeg skal finne en pave til å passe på barna mine.” Han sa heller ikke: “Jeg skal finne en—en biskop.” Nei nei. Han gjorde ikke det, fordi Han visste at paven ville ta feil, det samme ville biskopen. Skjønner?

Han sa ikke: “Jeg skal finne en hovedtilsynsmann til å passe på menighetene Mine.” Nei, nei.

¹⁵⁹ Han tok Den Hellige Ånd. Det var Hans Lærer, hm-hmh, til å oppdra Sine barn. Ja vel. Så hvordan kunne du vite at Den Hellige Ånd vet det? Han taler gjennom menneskelige lepper. Hvordan vet du at Han forteller Sannheten? Når du ser Den Hellige Ånd taler gjennom lepper som forteller Sannheten nøyaktig hver gang, forutsier, og det skjer helt fullkomment, slik Samuel sa, da vet du at det er Sannheten. Det blir riktig. Fordi Gud sa: “Hvis han taler og det han sier ikke skjer, ikke hør på ham, for Jeg er ikke med ham. Men hvis han gjør det, vel, så hør ham, for Jeg er med ham.” Skjønner? Slik er det. Det er slik Han gjør det.

¹⁶⁰ Nå, så går Han rundt. Hva tror du at Læreren ville si hvis Han måtte gå opp til Faderen? Og sier: “Dine—Dine Barn oppfører seg forferdelig. Jeg sier Deg, den gutten Din, han, hmh, han er en frafallen. Han er en villstyring, jeg har aldri sett maken til fyr! Du store, vet Du hva han gjør? Og den datteren Din! Åh, puh, Jeg vet ikke hva Du skal gjøre med henne. Hmm. Vel, vet Du hva? Hun ser akkurat ut som hun . . . Hun er helt sminket opp som noen av de jentene der borte. Filisterne. Ja, Sir, hun vil oppføre seg akkurat som de gjør.”

“Min datter?”

¹⁶¹ “Ja, datteren Din.” Det er det Den Hellige Ånd har å si om menigheten i dag. Ikke rart vi ikke kan få en vekkelse. Skjønner? Nå, det er sant.

“Hva med sønnen Din? Hmh? Det samme.”

“Hva for noe?”

¹⁶² “Vel, Du vet, Du har alltid sagt at sauene skulle samles på det beitet der oppe, ved Sauematen der oppe. Ja, vet Du hva han gjorde? Han jagede dem ned til den ugresshaugen der nede. Bare førte dem ned dit og plasserte dem i den vika, og lot dem gå omkring i den ugresshaugen, og spiser gamle seljeplanter, og de er så svake at de knapt kan komme seg ut derfra.” Det er biskoper, pastorer som fornekte dens Kraft. “Vel, Jeg sier Deg sannheten, Jeg har aldri sett så mange nervøse sauer i hele Mitt Liv.” Han liker ikke det. Nei. “Og vet Du hva? Storfeet her oppe, Du vet, Du—Du sa at de skulle la dem beite på det—det alfgresset der oppe, vet Du, for å fete dem opp?”

“Ja.”

“Vet Du hva han gir dem?”

“Nei.”

¹⁶³ “Gamle tistler. Ja. Han får dem til å slutte seg til foreninger og slikt. Du har aldri sett noe lignende i Ditt liv. Du har aldri sett noe slikt i hele Ditt liv. Vet Du hva han gjør? Går der ute og røyker en stor sigar, arrogant. Han har sin kone med seg, hun har

på seg shorts akkurat som filistrene gjør der ute. Ja.” Det er den slags budskap Den Hellige Ånd må overbringe om menigheten i dag. Nå, hva synes du om det?

¹⁶⁴ Det er adopsjon. Hva Han . . . gjorde Han? Han forutbestemte oss—oss til barnekår. Han gir oss Den Hellige Ånd; men vent litt, adopsjon, det er det vi snakker om. Barnekår!

¹⁶⁵ “Vel, vet Du hva han gjør? Biskopen kom innom her om dagen, og fortalte det. Han hadde et lite helbredelsesmøte der nede, og biskopen kom forbi. En kar, en broder, kom forbi og ba for de syke. Og han sa: ‘Stopp det!’

“Åh, åh, ja, fader biskop, jeg skal gjøre det.”

“Ikke samarbeid.”

“Åh, nei, nei, fader biskop, selvfølgelig ikke.”

¹⁶⁶ “Og her kommer jeg og forteller ham Sannheten rett ut fra Ditt Ord. Se, her er Det. Jeg leste lovene Dine for ham, nøyaktig hva han skulle gjøre, og han vil ikke lytte til dem. Han sa: ‘Åh, det var for en annen tidsalder, en annen sønn en annen tid. Det betyr ikke meg.’” Slik er det. Det, nå det er Sannheten, venn. Ser dere ikke nå hvor menigheten går glipp av sin plassering, hvorfor vi ikke har vekkelse, hvorfor vi ikke har ting som skjer? Det er der det ligger.

¹⁶⁷ Josva sa: “Gad, jeg vil at du skal . . . akkurat her er din plass i henhold til planen, din plass er her, akkurat her. Kom inn her, Gad, og bli her. Benjamin, du går ned hit. Og så må dere alle holde dere unna filistrenes grense.” Og Josva kommer tilbake, og de er alle over hos filisterne og har en stor fest, bare danser i vei på den måten, og alle kvinnene er fulle av sminke, og danser rundt og koser seg. Og Josva klør seg i hodet og sier: “Hva nå?” Det er nøyaktig det som skjer nå; ikke alle, takk Gud, ikke alle, men for mange. Ja vel.

¹⁶⁸ Hva skjer nå? Det var det som skjedde. Kan du ikke forestille deg den Mannen, Den Hellige Ånd, rødmer fremfor Faderen når Han må si det? Åh, du! “Jeg—Jeg—Jeg fortalte ham det, men han—han—han ville ikke høre på Det. Jeg fortalte ham det, og lot ham lese akkurat der i Boken. Jeg fikk—Jeg fikk en liten forkynner til å vise ham at Jesus Kristus er den samme i går, i dag og for evig. Og vet Du hva? Han lot en av de—lot en av de gamle geitegjeterne komme hit og fortelle ham at det var for en annen tidsalder. Skjønner? Og han luktet så ille da han kom dit, med geitelukt, vet Du, sigarer, og Du vet, og så videre, luktet så ille da han kom hit. Skjønner? Men Jeg sier Deg, at den geitegjeteren hadde nok medaljer på seg, Jeg sier Deg, hvis Du hadde skrevet navnet hans i avisen, ville det ta (dødsannonsen hans) ville det ta en halv side å nevne titlene hans. Ja, Sir, de liker ham virkelig der borte i det området, men Jeg sier Deg, han vet så visst ikke hvordan han skal mate sauer. Det er det som er saken. Han vil ganske enkelt ikke høre på Meg”, sier Den Hellige Ånd. “Jeg prøvde å fortelle ham

at Du er den samme i går, i dag og for evig, men han—han vil bare ikke gjøre det. Han er den største feigingen Jeg noensinne har sett i Mitt liv. Ja. Og menigheten har gjort ham til en tilsynsman, en biskop, og så videre, alle sammen lytter til ham. Og så vet Du hva? De tar de . . . de har en liten sak der nede som de kaller et 'fjernsyn'. Du skrur på en liten bryter *slik*, og—og kvinnene kommer og holder på, med alle slags korte kjoler på seg. Og, vet Du, mange av Dine døtre er pat- . . .”

“Åh, det mener Du ikke!” Skjønner?

169 Sier: “Jo, de gjør det. Jo, de gjør det. Hmh. Noen av dem roper etter vekkelse, Far, noen av dem vil virkelig ha det. Noen av dem lever virkelig rettskaffent, noen av dem står så trofaste mot Ordet som bare det. Andre, vet Jeg ikke hva Jeg skal gjøre med, de er—de er langt der ute. Vet du hva de andre gjør? Gjør narr av dem og sier: ‘De er bare en flokk med tullinger.’”

“Vel, det gjør Meg veldig trist.”

170 Men la oss nå endre bildet. Her er Faderen, sønnen Hans er en god gutt. Hans Far er—er konstant, her er Læreren, Den Hellige Ånd. I hvilken retning Den Hellige Ånd, Han sier: “Jeg skal gå”, sier Læreren, “Jeg . . .”

171 Barnet sier: “Jeg vil gå med Deg. Jeg vil gå med Deg.”

“Åh, bakken er fryktelig bratt, sønn.”

172 “Jeg vil gå med Deg. Jeg stoler på Deg. Hvis jeg begynner å bli sliten, vil Han ta hånden min og hjelpe meg videre.”

“Men det er løver oppe på åsen der!”

173 “Spiller ingen rolle så lenge Du er i nærheten, det spiller ingen rolle. Jeg går videre med Deg.”

“Det er vanskeligheter der oppe, det er glatte steiner.”

174 “Det bryr meg ikke, så lenge Du holder min hånd, jeg vil vandre med Deg. Jeg vil vandre med Deg.”

“Åh, vet du hva? Faren din pleide å gjøre det, ser du. Det er bra. Ja, sir.”

175 Går opp på toppen av åsen der. “Åh”, sa Han: “Vet Du hva, Far? Sønnen Din ligner Deg på en prikk. Han er fullstendig, nøyaktig lik Deg. Hvert Ord Du sier, han sier ‘amen’ til Det. Jeg—Jeg lot ham slå opp i Bibelen her om dagen, og det stod: ‘Jesus Kristus den samme i går, i dag og for evig.’ Vet du hva han sa? Han ropte og løftet hendene i været og sa: ‘Halleluja! Amen!’ Åh! Og Du vet Det står her, i—i Ditt Ord, vet Du, hvor Du sa: ‘Gjeringene, den som tror på Meg, skal også gjøre de gjeringene Jeg gjør?’”

176 “Ja, Jeg husker at Jeg skrev Det til sønnen Min. Ja, Jeg husker at Jeg skrev Det.”

177 “Åh, da han så det, ropte han bare og hoppet opp og ned, jublet: ‘Halleluja, Herre. Ta hele verden ut av meg. Gjør meg slik som Det!’ Ja, sir. Og alle de tingene han gjorde!”

178 “Åh”, sa Faderen, “Jeg er—Jeg er glad for den sønnen. Det er en fin sønn. Ja vel. Hold øye med ham i noen år, se hvordan han—se hvordan han oppfører seg, og hvordan han utvikler seg.” Etter en stund går årene. “Hvordan går det med ham?”

179 “Åh, du verden, han vokser til og med i nåde! Åh, du! Han er bare . . . Han er i fyr og flamme. Jeg sier Deg, han—han er virkelig . . . Ja, han leder sauene, kan ta vare på dem akkurat—akkurat slik Du gjør. Han gir dem aldri ugress. Han gir dem aldri tistler. Når de kommer og sier: ‘Vi ønsker å bli medlem av kirken’, sier han: ‘Hold munn, du trenger ikke det! Nei, sir. Her er det du trenger: “Omvend deg og bli døpt, hver og en av dere, i Jesu Kristi Navn, til syndenes tilgivelse. Du skal få Den Hellige Ånds gave.”’ Ja, Sir, det var det han sa.”

“Åh, sier han virkelig det?”

“Ja, Sir, det gjør han visst.”

“Vel, det var akkurat slik Jeg skrev Det.”

“Det er akkurat slik han sier Det.”

“Hmm!” Ja, sir.

180 “Noen av dem sa: ‘Bli i byen Jerusalem til dere blir ikledd kraft fra det Høye. Når Den Hellige Ånd kommer over dere, skal dere være Mine vitner i Jerusalem, Judea og Samaria, og helt til verdens ende.’ Da han leste det, ropte han: ‘Halleluja, det er det du trenger!’ Vet Du hva han gjør? Han lar dem bare være der nede til de får Den, det er alt, han blir hos dem.

181 “Og hvis de begynner å krangle, sier han: ‘Hei, hei, hei, vent nå litt, vent nå litt. Det er geiter som oppfører seg slik, ikke sauer.’ Skjønner? Skjønner? Åh, noen ganger blir de litt irritert på ham, men han bare klapper dem litt på skulderen og sier: ‘Vent litt, sh-sh, sh-sh, sh. Det går bra.’ Han vet virkelig hvordan han skal kontrollere sauene. Ja, Sir, det kan Jeg si Deg.

182 “Vet Du hva? Jeg så at Erkebiskop *Så-og-så* fortalte ham at han ‘ikke kunne komme til *denne* byen og holde et møte’. Men, Du vet, Jeg ledet ham på en måte, Jeg sa: ‘Dra likevel.’ Skjønner? ‘Trekkt tilbake disse lydbåndene, og ikke la dem komme ut.’ Vi dro likevel! Vi dro over til disse byene her, sa: ‘Vel, vi vil ikke spon- . . .’

183 “Og Du vet, djevelen kom ned dit, sa: ‘Jeg vedder på at jeg kan forhindre ham i å komme inn i byen.’ Jeg sa: ‘Kan ikke gjøre det. Hvis Jeg sier at han skal gå, går han. Jeg er sikker på at han vil gå.’ ‘Nei, nei, nei, nei, nei, jeg skal fortelle ham det. Jeg går ned og sier: “Nå må alle dere agentene mine samle dere. Dere vil ikke ha noe av den gamle fanatismen her nede, all denne Guddommelige helbredelsen og disse Hellige Ånds greiene. Det

opphørte med apostlene for mange år siden. Dere vet at det ikke er noe bra, der borte.” Prøvde å gi dem disse gamle tistlene, alt mulig slikt. De . . .

¹⁸⁴ “Men, vet Du hva, han dro rett ned dit likevel. Dro rett ned dit og begynte å gi ut alfagress, fra . . . Og vet Du hva, disse sauene begynte å spise, de begynner å bli så fete som bare det. Ja, Sir. Mens de har helbredelser og møter, og, Du vet, mange av de unge begynte. Vel, de så at de fikk en stor haug med alfagresset. Vet du hva de gjorde med det? Det var så godt at de løp over til naboene, og sa: ‘Smak på Dette! Smak på Dette! Smak på Dette!’ Se, atmosfæren der smakte akkurat som denne rett her. Her er Det akkurat her. Akkurat her er Det, ser dere. ‘Bare omvend dere, alle sammen, og bli døpt i Jesu Navn, ser dere, så får dere Den Hellige Ånd. Det er for hver den som vil, la ham komme, la ham komme hit for å se hva Bibelen sier.’ Skjønner? Og de koser seg veldig der nede.”

¹⁸⁵ “Åh, det er Min sønn! Det er gutten Min. Vel, tror Du at han har nådd full modenhet?”

¹⁸⁶ “Ja. Uten tvil”, sa Den Hellige Ånd. “Jeg har satt ham på prøve. Du store, Jeg har prøvde ham på *denne* måten, prøvd ham på *den* måten. Jeg lot ham bli syk, jeg lot ham mislykkes. Jeg trampet på ham, Jeg lot djevelen gjøre alt han ville med ham, han reiste seg på nytt hver gang. Han reiste seg likevel. Ser dere, reiste seg opp igjen. Jeg gjorde ham syk. Jeg gjorde *dette*. Jeg sendte ham på sykehuset. Jeg førte ham ut her, Jeg gjorde *dette*, Jeg gjorde *det*. Jeg vendte kona hans mot ham, Jeg vendte naboene mot ham, Jeg vendte alt. Det gjorde ingen forskjell. Sa: ‘Selv om Han slår meg i hjel, vil jeg stole på Ham.’ Jeg drepte familien hans. Jeg tok *dette*, Jeg gjorde *dette*, Jeg gjorde alt *dette*, Jeg gjorde *dette*, *det* og *hint*. Fremdeles stod han oppreist: ‘Selv om Han slår meg i hjel, vil Jeg likevel tjene Ham! Han er min!’”

¹⁸⁷ “Åh! Jeg tror Vi burde kalle ham ut et sted, til et lite, spesielt sted og ha en adopsjon.”

¹⁸⁸ Nå, da faren, i Det gamle testamentet, forstod at sønnen hans var blitt moden, og hadde blitt modnet fram til barnekår. Fram til! De er et barn ved fødselen, men, de er en sønn allerede der. Men så vil de aldri bli noe mer enn bare et barn, bare en vanlig sønn, om ikke de modnes og viser hva de er. Så, da er det han kaller ham ut.

¹⁸⁹ Nå er vi her, menighet. Er du klar? Nå er det litt sent, bit deg i fingeren, klyp deg i armen og fatt mot alle sammen, bare et øyeblikk. Skjønner? Nå skal vi plassere menigheten. Nå, når menigheten kommer til det punktet, sier Han: “Manasse, du hører hjemme her borte. Efraim, du her borte.”

¹⁹⁰ Så fører han ham ut til et bestemt sted, faren gjør det, og han setter ham oppe på en høyde slik som *dette*, og han har en seremoni, og alle samler seg rundt. Og han sa: “Jeg vil at alle

skal vite at dette er barnet mitt, og jeg adopterer sønnen min. Og jeg vil at alle skal vite, at fra nå av er navnet hans . . . Jeg kler ham i en spesiell kledning. Og jeg vil at dere skal vite at navnet hans på en sjekk, er like bra som mitt navn er. Han er barnet mitt, jeg adopterer ham inn i familien min, selv om han har vært sønnen min siden han ble født. Siden han mottok Den Hellige Ånd, har han vært Min sønn. Nå vil jeg plassere ham i en autoritetsposisjon. Den han sier opp, er oppsagt, den han ansetter, er ansatt.

¹⁹¹ “Og sannelig, sannelig, sier Jeg deg, hvis du sier til dette treet, hvis du sier til dette fjellet, ‘Flytt deg’, og ikke tviler i ditt hjerte, men tror at det du har sagt vil skje, kan du få det du har sagt.” Skjønner? Slik er det; slik er det. Skjønner? “Han er Min sønn.” Hvor mange vet at adopsjonen, at . . . de adopterte sønnen etter at han hadde vist seg å være en . . . Alle som noen gang har lest Bibelen, plasseringen av en sønn.

¹⁹² Nå, Gud gjorde det samme med Sin Sønn da Han førte Jesus opp på Forklarelsens Berg. Han førte Peter, Jakob og Johannes opp dit, det er tre vitner på jorden. Der var Jesus, Moses og Elia og Gud, oppe på fjellet. Der sto de der oppe på fjellet. Og, før du visste ordet av det, de så, og Jesus ble herliggjort foran dem. Er det riktig? Hvor mange vet at det er Skriften? Hva gjorde Han? Han—Han kledde Ham i udødelighetens kappe. Og han sa: “Klærne Hans skinte som solen.” Er det riktig? Og en sky overskygget dem. Og Peter og Johannes og dem, falt på sine ansikt. Og de kikket, og der stod Moses og Elia og snakket med Ham. Og Moses hadde vært død, og begravd i en umerket grav i åtte hundre år. Og Elia tok en vogntur til Himmelen, fem hundre år før det. Puh! Men de var fremdeles der! De var der og snakket med Ham. Ser dere, Han hadde ført Jesus opp for å treffe dem, for å se hva det dreide seg om, se der, vise Ham disse tingene. Og de snakket med Ham, hadde en samtale med Ham.

¹⁹³ Da så snart Peter så seg tilbake igjen og herliggjørelsen var borte fra Jesus, så de bare Jesus, og en Røst kom fra skyen og sa: “Dette er Min elskede Sønn, hør Ham! Hans Navn er like bra som Mitt nå. Hør Ham!” Slik er det, adopterte, eller plasserte sønner.

¹⁹⁴ Nå, det er dit Gud prøver å føre pinsemenigheten i Efeserbrevet. Skjønner? Forstår dere—dere? Vi må avslutte, for det begynner å bli for sent, ser dere, barna begynner å bli søvnige. Og jeg ønsket å komme ned til dette verset her, men jeg kan ikke gjøre det, før det—det 13. verset, ser dere, den siste delen, “forseglet med løftet Hellige Ånd.” Vi får ta det på søndag, ser dere. Hør her. Nå, hvordan, hva som fører oss inn, og hvordan vi blir bevart ved Dette.

¹⁹⁵ Men nå å “plassere”, hvordan er det? Du er først født inn i Riket ved Den Hellige Ånd. Hvor mange vet det? Ja vel.

Deretter er du forutbestemt til hva? Adopsjon. Hva er det? Du er forutbestemt til plasseringen.

¹⁹⁶ Åh, søster Scott, tror jeg det er, som sitter her. Var det ikke du som var hjemme i dag? Det sirkulerer en lære rundt i verden, i forskjellige deler av landet, som jeg har hørt mye om, om at Jesus er her på jorden, går rundt i en kropp, Han kommer inn og gjør *dette*. Det er en løgn! Hans Hellige Ånd er her, og Han prøver å plassere Sin Menighet, for å få Sin Menighet i orden, plassere Den i det lovede Land, slik at de kan gå inn . . . slik at alle fiendene kan bli drevet ut.

¹⁹⁷ Manasse kan ikke ta landet sitt. Jeg kan ikke ha et helbredelsesmøte når halvparten av . . . når . . . Jeg går ut der og forkynner dåpen i Jesu Kristi Navn, og—og de treenighetsbrødrene sier: “Åh, han er en Jesus Only-type.” Og jeg kan ikke gå over her og ha Guddommelig helbredelse når halvparten av dem sier: “Guddommelig helbredelse er helt greit”, og mange av dem gleder seg over Herrens mirakler og sier: “Vel, jeg tror broder Branham er en profet, men la meg fortelle deg noe. Så lenge Ånden er over ham og han skjelner, er han Herrens tjener. Men hans Lære er råtten, Den er ikke bra.” Hvem har hørt sånt sludder? Det er enten av Gud eller det er ikke av Gud. Det er riktig. Enten så er alt Gud eller ingenting Gud. Det er slik det er. Men hvordan kan du oppnå det? Manasse vil ikke bli på sitt land, Efraim vil ikke bli på sitt land, Gad vil ikke bli på sitt land, Benjamin vil ikke bli på sitt land, de løper her ute med filisterne alle sammen, og alt er en salig blanding. Hvordan skal vi bli plassert? Men vi har blitt født av Den Hellige Ånd, alle sammen. Er det riktig? Hva er vi født til? Forutbestemt . . . Så etter at vi er født, er vi forutbestemt til barnekår, til å bli plassert i Kristi Kropp. Ser dere hva jeg mener?

¹⁹⁸ Hva er Kristi Kropp? Noen er apostler, noen er profeter, noen er lærere, noen er evangelister, og noen er pastorer. Er det riktig? Vi er kalt til. Andre har gaver i tungetale, tydning av tunger, visdom, kunnskap, mirakler, å gjøre undergjerninger, alle disse forskjellige gavene. Og hva gjorde de? De praktiserte det en liten stund. Hva? De har latt det gå helt over styr, som jeg vet ikke hva. Den ene reiser seg, taler i tunger, og den andre fortsetter og taler: “Blrr, blrr, blrr, blrr, bla.” Hm—hmm. Predikanten forkynner, gir et alterkall, og noen reiser seg og taler i tunger: “Halleluja! Ære være God!” Hvis—hvis forkynneren fortsetter med budskapet sitt, siden han er salvet, da sier folket: “Han er frafallen.” Ser dere, det er fordi de ikke er blitt undervist.

¹⁹⁹ Bibelen sier at profetenes ånd er underlagt profeten. Gud er ingen uordens Gud. Når jeg står her, eller en forkynner her under Guds salvelse, uansett hvor mye du vil tale i tunger, så må du tie inntil Gud er ferdig her. Så hvis du taler i tunger, kan det ikke bare være en repetisjon av Skriftsteder, for Gud sa ikke bruk nytteløs repetisjon. Men det er et budskap direkte til noen. Spør

noe. Det er riktig. Nå, er ikke det sant? Og du kan ikke plassere menigheten. Skjønner?

205 Det er meningen at menigheten skal være forutbestemt til barnekår, der en mann . . . Gud kan ta en mann og adoptere ham inn i familien, og gi ham noe. Som, først, prøv det og se om det er rett. Bibelen sier prøv ånden. Denne mannen hevder en bestemt ting, prøv det og se om det er riktig. Hvis det er riktig, så gå videre med det. Si deretter: "Herre, send oss noe annet." Fortsett videre, ser dere, bare fortsett videre inntil alle har funnet sin plass. Da kommer du til å se Guds menighet begynner å finne sin plass. Det er da filisterne vil begynne å trekke seg tilbake. Shortsene vil forsvinne, håret vil vokse nedover, ansiktene vil være vasket; sigarene vil være borte. Det stemmer. Når Menigheten begynner å komme inn i Sin mektige Kraft, når vi har en Ananias og Saffira, og noen av dem. Ja, sir. Du vil se når den hellige Menighet står sammen i Hans Kraft, posisjonelt plassert som sønner av Gud, adoptert inn i Guds familie, kraftfull Menighet som står der i Sin herlighet. Åh, det er det Han kommer for.

206 Ser dere hvor langt unna vi er, brødre? Dere kan ikke engang enes om Skriften. Og hvem som helst, hvem som helst som ikke kan se vanddåpen i Bibelen, i Jesu Kristi Navn, han er enten blind eller så er det noe mentalt galt. Det stemmer. Og det er der den store kampen er.

207 Jeg—jeg oppfordrer hvem som helst til å gi meg ett Skriftsted der noen noensinne ble døpt i noe annet navn enn Jesu Kristi Navn, i den nye menigheten. Eller, om han var døpt på noen annen måte, måtte han bli døpt på nytt i Jesu Kristi Navn, for å få Den Hellige Ånd. Kom og vis meg. Det finnes ikke noe slikt. Det er ingen slik befaling. Da Jesus sa der: "Gå derfor, gjør alle folkeslag til disipler, og döp dem i Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds Navn", Fader, Sønn, eller Hellig Ånd, ingen av dem er et navn, ingen av dem, Peter gjorde helomvending, ti dager senere og sa: "Omvend dere, og bli døpt, hver og en av dere, i Jesu Kristi Navn, til syndenes tilgivelse." Og overalt i Bibelen . . .

208 Og så var det noen som ble døpt der nede, på en annen måte, av Johannes, bare til omvendelse. Paulus sa: "Dere må bli døpt på nytt. Dere må komme tilbake."

209 "Åh, men vi ble døpt av en stor, hellig mann, Johannes. Han døpte Jesus."

210 "Ja vel, dette er Evangeliet. Dette er Guds Ånd som har blitt åpenbart for meg. Jeg er en Herrens apostel, og hvis en engel fra Himmelen kommer og forkynner noe annet . . ."

211 La meg lese det. Bibelen sier: "Hvis en eng- . . ." Paulus sa: "Hvis en engel fra Himmelen sa noe annet", biskop, erkebiskop, pave, tilsynsmann, hva han enn måtte være, "hvis han forkynner noe annet enn Dette som jeg har forkynt for dere, la ham være

forbannet.” Det er ingen . . . Vi har ingen slik skikk som det. Nei, sir. Du bare . . . Det finnes ikke noe slikt. Du, vi . . . Og så—så, ser dere, hvorfor kan ikke folk se det? Hvorfor vil ikke—vil ikke—vil ikke folk tro det? [Noen i forsamlingen sier: “Forutbestemt”—Red.] Skjønner? Noen traff spikeren på hodet der, Gene. “Forutbestemt”, helt riktig. Hvorfor? “Alle Faderen har gitt Meg, vil” (hva?) “komme til Meg”. Hvor riktig! “Alle Faderen har gitt Meg, vil komme—vil komme til Meg.” Hva er det med meg, prøver å finne her? Her er vi. Ja vel.

212 La meg bare lese dette verset og så skal jeg fortelle dere hva Paulus, tingene som . . . Selve Budskapet jeg forkynte i kveld, her er hva Paulus sa om forutbestemmelse, om vannåp i Jesu Navn, dåpen i Den Hellige Ånd, plasseringen i menigheten, og så videre. Her er hva han sa:

Jeg undrer meg (snakker til disse galaterne) over at dere så snart vender dere bort fra Ham som kalte dere til . . . Kristi nåde, (Jeg skammer meg virkelig over dere, med andre ord, at dere lar noen komme her, vende dere bort fra Det.) til et annet evangelium,

som slett ikke er et annet. Men det er noen som forvirrer dere, og vil forhindre Kristi evangelium, forhindre det sanne Kristi evangelium.

213 Men følg med. Nå, husk, det var Paulus som nødet hver person som ikke hadde blitt døpt i Jesu Kristi Navn, til å komme og bli døpt på nytt i Jesu Kristi Navn. Hvor mange vet at det er sant? Hvor mange vet at det var Paulus som sa at disse hemmelighetene hadde vært skjult siden verdens grunnleggelse, og blitt åpenbart for ham, at vi var forutbestemt til å være Guds sønner, til adopsjon, var det Paulus? Se her hva han sa:

Selv om vi eller en engel fra Himmelen skulle forkynne dere et annet evangelium enn det vi har forkynt dere, han være forbannet!

214 Ikke bare si: “Jeg er ikke enig med deg, mister.” Bare la ham være forbannet. La meg lese det neste verset:

Som vi har sagt tidligere, gjentar jeg nå: Hvis noen forkynner et annet evangelium til dere enn det vi allerede har tatt imot, han være forbannet!

215 Det er riktig. Nå, broder, søster, hvis det var Gud her om dagen, og jeg—jeg sier det, ikke uærbødig håper jeg, som lot meg få se dette lille . . . Nå, jeg blir begeistret; jeg tror ikke jeg blir begeistret, jeg blir bare velsignet når jeg forkynner. Jeg blir helt overveldet, og jeg holder dere her og jeg vet dere er trøtte og slitne. Men, åh, jeg . . . Hvis du—hvis du bare kunne vite hvor mye jeg ønsker at du skal komme dit! Skjønner? Og da jeg, jeg gjentar dette en gang til, da jeg . . . da Han sa . . . Jeg sa: “Det ville gjøre . . .”

Han sa: “Ønsker du å se hva enden er?”

²¹⁶ Og jeg kikket meg tilbake og så meg selv ligge der på sengen. Dere har sikkert kjent meg lenge nok til å vite at—at—at jeg forteller dere Sannheten. Jeg vil spørre dere om noe, som Samuel sa før de salvet Saul, har jeg noen gang fortalt dere noe i Herrens Navn, som ikke var sant? Er det riktig? Det har alltid vært sant. Har jeg noen gang kommet og tigget dere om penger eller noe sånt? Nei, ser dere, jeg har aldri gjort det. Har jeg noen gang gjort noe annet enn forsøkt mitt beste på å lede dere til Kristus? Helt riktig.

²¹⁷ Nå, de vil si at jeg er en som driver med tankeoverføring, vet dere, en som har ekstrasensorisk persepsjon. Selvfølgelig må de tingene reise seg, Bibelen sier at de ville det. Da Jambres og Jannes motarbeidet Moses, gjorde de omtrent det samme som Moses gjorde, til det kom til et oppgjør. Det er riktig. Men husk, Jambres og Jannes kunne ikke helbrede. De kunne ikke helbrede. De kunne bringe fram plager, men ikke ta dem bort. Skjønner? Ja vel. Nå, Gud er Helbrederen. Guds Ord forblir Sannhet.

²¹⁸ Jeg har prøvd å være ærlig med dere. Jeg har prøvd å fortelle dere Sannheten. Jeg har—jeg har . . . i omtrent trettien år har jeg stått på denne prekestolen, regelmessig, i trettien år, og en dag vil jeg forlate denne prekestolen for å dra til Herligheten. Min kone, datter, far, bror, som alle er begravd rett der borte, kjære venner. Jeg har sett på kistene deres, og blomstene, som ble lagt ned her, og vet at en dag vil min bli det også. Nå, det er sant. Men oppriktig, fra hele mitt hjerte, jeg sier dere av hele mitt hjerte, tror jeg at jeg har forkynt dere det sanne Evangeliet om Herren Jesus Kristus. Jeg tror at dere bør bli døpt, hver og en av dere, i Jesu Kristi Navn, og motta Den Hellige Ånds dåp. Og når dere gjør det, vil det gi dere en glede, fred, langmodighet, godhet, saktmodighet, mildhet, tålmodighet, tro.

²¹⁹ Og her om dagen, hva som skjedde med meg den morgenen, vet jeg ikke. Jeg kan fremdeles ikke si om jeg var her i kroppen min og bare så en visjon, eller om jeg ble tatt bort herfra, over dit. Jeg vet ikke, jeg kan ikke si det. Det eneste jeg vet, er at jeg—jeg alltid var redd for å dø, dette smertens sted. Men ikke redd for at Jesus ikke ville komme og hente meg, nå, jeg var ikke redd for det, for jeg—jeg fryktet ikke det; men bare for være en liten tåke som svevde gjennom luften, hvis jeg møtte deg. Men nå forstår jeg. Da jeg så disse menneskene, var de virkelige. Og det var mennesker som jeg hadde vært sammen med her på jorden, selv min første kone. Hun var ikke min kone, hun var søsteren min. Hun kalte meg ikke mannen sin, hun kalte meg sin kjære bror. Det var ikke sex, ingen følelser av den typen, det kunne ikke være det; det var fullkomment, det var sødme, det var fullkommenhet.

Jeg lurer på, jeg vet ikke, jeg lurer på: Var det det hun så før hun forlot jorden? Da hun var der ute på sykehuset, da jeg kalte

på henne, og hun sa: “Billy, du har forkynt det, du har snakket om det, men”, sa hun, “du vet ikke hva det er”. Hun sa: “Jeg har ikke lenger lyst til å bli.”

²²⁰ Jeg lurer på om det var det som skjedde med den gudfryktige, hellige, gamle mannen F.F. Bosworth, som stod på denne prekestolen, som har forkynt med meg rundt om i forskjellige deler av verden. Gamle F. F. Bosworth, nesten alle dere kjente ham; gudfryktig, hellig, gammel mann. To timer før, vel, omtrent en uke eller to før han reiste, dro jeg til ham, og han lå til sengs der, nesten nitti år gammel. Han strekte ut de små, gamle armene sine, hodet hans var skallet, og han hadde hvitt kinnskjegg i ansiktet. Jeg tok den gamle mannen i armene mine og jeg ropte: “Min far, min far, Israels vogner og ryttere.”

Før hvis det noen gang var en mann som noen gang representerte pinsen og var en sann apostel, var det F. F. Bosworth, rent, rett, ekte Evangelium, ser dere, det var Bosworth. Og da jeg holdt ham i armene mine, og jeg ropte: “Min far, min far, Israels vogner og ryttere.”

²²¹ Han sa: “Sønn, hold deg på feltet.” Sa: “Kom før noen av disse unge karene til misjonsmarkene, hvis du kan, før de får en masse fanatisme der borte. Gi dem det ekte Evangeliet som du har, gutten min.” Han sa: “Tjenesten din har ennå ikke begynt, i forhold til hva den vil bli.” Sa: “Du er en helt ny Branham.” Sa: “Du er ung, gutten min.”

Jeg sa: “Broder Bosworth, jeg er førtiåtte år gammel.”

²²² Han sa: “Du har ikke begynt ennå.” Han sa: “Ikke la disse unge pinsepredikantene dra over dit med en masse tøv, og forgifte alt sammen, og vende alle diplomatene og hele landet imot Det før du kommer dit.” Sa: “Forsett videre, broder Branham, gå videre med Evangeliet du har fått.” Han sa: “Jeg—jeg tror at du er en apostel, eller en profet for Herren vår Gud.”

²²³ Jeg så på ham, jeg klemte ham i armene mine. Jeg sa: “Broder Bosworth, jeg vil stille deg et spørsmål. Hva var den lykkeligste tiden av ditt . . . øyeblikket i ditt . . . alle årene du har forkynt?”

Han sa: “Akkurat nå, broder Branham.”

Jeg sa: “Vet du at du er døende?”

Han sa: “Jeg kan ikke dø.”

Jeg sa: “Hva . . . Hvorfor vil du si at dette er din lykkeligste stund?”

²²⁴ Det var en liten dør. Han sa: “Jeg ligger her med ansiktet vendt mot den døren. Når som helst, vil den Ene som jeg har elsket, og den Ene som jeg har forkynt for og stått for, alle disse . . . mitt liv, Han vil komme til den døren for meg, og jeg vil gå med Ham.” Jeg så på ham, jeg tenkte, jeg—jeg så ham på samme måte som om jeg hadde sett på Abraham, Isak eller Jakob.

225 Jeg tok hånden hans, jeg sa: “Broder Bosworth, vi tror begge på den samme Gud, vi tror på det samme. Ved Guds nåde vil jeg forkynne til siste åndedrag forlater kroppen min. Jeg skal gjøre alt jeg kan for å være tro mot Gud. Jeg vil ikke gå på kompromiss med Evangeliet på noen kant eller noe sted. Jeg vil forbli så trofast som jeg vet å være. Broder Bosworth, jeg vil møte deg i et bedre Land der du ikke vil være ung . . . eller ikke vil være gammel lenger, men ung.”

226 Han sa: “Du vil være der, broder Branham, vær ikke bekymret.”

227 Og en time før, to timer før han døde . . . omtrent to måneder senere, jeg trodde han var døende da, min kone kom inn og besøkte ham (han har alltid satt henne svært høyt), og så fru Bosworth. Og omtrent to timer hadde han ligget og sovet. Han reiste seg opp, han kikket, og han hoppet opp fra sengen sin. Han sa: “Mor, vel, jeg har ikke sett deg på mange år! Pappa! Broder Jim, ja”, sa, “la meg se, du var en av mine nyomvendte til Herren i Joliet, Illinois.” Han hadde vært død i femti år. Skjønner? Ja! Han sa: “Du er søster *Så-og-så*. Ja, jeg ledet deg til Herren i—i Winnipeg-møtet. Ja. Ja, her er jo søster *Så-og-så*. Jeg har ikke sett deg . . . Ja, ser du, du kom til Herren *der-og-der*.” Og i to timer på rad håndhilste han på mennesker han hadde ledet til Herren. Gikk rett tilbake til plassen sin og la seg ned, foldet hendene sine, og det var det. Gikk broder F. F. Bosworth inn i det Landet som Jesus lot meg se her om kvelden? I så fall er han er ung mann der i kveld. Må Gud gi hvile til hans sjel. Og må jeg alltid leve så trofast, at jeg vil komme inn i det Landet. Og må jeg være en—en like sann Kristi tjener!

228 Jeg skammer meg over livet mitt. Jeg skammer meg fre- . . . Jeg—jeg . . . Hvis jeg har syndet fremfor dere, så skylder dere—dere meg å komme å fortelle meg det. Skjønner? Jeg prøver å leve rettskaffent i alt Gud lar meg gjøre ved Sin nåde. Skjønner? Skjønner? Men, hør her, venner, dere skylder meg det, hvis dere vet om noe som er galt med livet mitt, kom og si det til meg. Og, hør her, jeg skylder dere å stå her og forkynne dere det sanne Evangeliet. Jeg skylder dere det, for jeg forventer å se ansiktene til hver enkelt av dere, unge menn og kvinner, rett på den andre siden av inngangen over der. Det er bare ett åndedrag mellom hvor du er nå og der. Nå, det er riktig. Det er der.

229 Og må all nådes Gud, Himmelens Gud, ikke respektløst, men i ærbødighet, “Pappa”, på den store dagen da vi blir sendt tilbake hit og får våre jordiske kropper igjen, slik at vi kan drikke, og spise druene og frukten fra landet. “De skal ikke bygge hus som andre vil bo i. De skal ikke plante vingårder som andre vil spise av.” Skjønner? En mann planter en vingård, sønnen hans overtar den, og så overtar sønnen hans den, og hans. Men ikke i dette tilfellet; han vil plante den og bli der. Ser dere, det stemmer.

Vi vil være der for evig. Og må, i Det Landet, må jeg få se hver enkelt av dere.

²³⁰ Og jeg vet at jeg til og med taler til treenighets-forkynnere her inne. Og, mine brødre, jeg sier ikke dette—jeg sier ikke dette for å såre. Jeg er også en treenighetsmann, jeg tror på treenigheten, de tre egenskapene til Gud (Fader, Sønn og Hellige Ånd), men ikke tre Guder. Skjønner? Jeg tror det er tre egenskaper, uten tvil, det gjør jeg av hele mitt hjerte: “Far, Sønn, og Hellig Ånd”, men de er ikke tre Guder. De er bare tre egenskaper . . . eller Guds tre tjenester. Gud levde en gang i Faderskapet, Sønneskapet, og nå Den Hellige Ånd. Det er den samme Gud i tre tjenester. Og de har . . .

²³¹ Og Far, Sønn og Hellig Ånd er ikke Guds Navn. Gud har ett Navn, og Hans Navn er Jesus. Bibelen sier: “Familien i Himmelen heter Jesus, og familien på jorden heter Jesus.” Det er riktig. Så Gud hadde ett Navn, menneskelig Navn. Han var . . . hadde et navn som het Jehova-jireh, Jehova-rapha, det var Hans titler i Guddommen. Men Han hadde ett Navn: Jesus! Og det er Ham.

²³² Og sannelig, mine brødre, hvis dere er uenige med meg, husk, jeg—jeg—jeg vil møte dere der, uansett. Skjønner? Jeg vil—jeg vil være der med dere. Og Gud velsigne dere. Og jeg elsker dere.

²³³ Og jeg vil at menigheten skal huske nå, søndag morgen skal vi fortsette herfra, og jeg skal prøve å ikke holde dere lengre enn klokken to, slik at vi kan ha et ettermiddagsmøte, hvis vi får det til, og hvis jeg gjør det like bra som i kveld, halv elleve. Tilgir dere meg? Venner, vi har ikke mye tid igjen, kjære. Jeg—jeg kaller dere “kjære” fordi dere er det. Dere—dere er mine kjære. Vet dere hva? La . . . Jeg kom på et Skriftsted. Paulus sa: “Jeg er nidkjær for dere (Hans Menighet) med Guds nidkjærhet, for jeg har trolovet dere.” Slik er det, det satte ord på det. Slik er det. “For jeg har trolovet dere, trolovet dere med Kristus, som en ren jomfru.”

²³⁴ Nå, hvis det var sant da på den tiden, han sa . . . Disse menneskene sa til meg, sa: “Jesus vil komme til deg, og du vil presentere oss for Ham”, en ren jomfru. “Dømt etter Ordet som du forkynte for dem.” Og se, hvis jeg forkynner for dere akkurat det Paulus forkynte for sin menighet, hvis gruppen hans kommer inn, vil vår også, fordi vi har det samme. Amen.

La oss bøye våre hoder nå mens vi sier: “Gud velsigne deg.”
Nå . . .? . . . vår høyt elskede pastor, broder Neville.

ADOPSIJON ² NOR60-0518

(Adoption ²)

ADOPSIJON-SERIEN

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk på onsdag kveld, 18. mai, 1960, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org